

Ο ΑΝΑΡΧΙΚΟΣ

ΔΕΛΤΙΟ ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗΣ

Με το όπλο κατακτιέται η Ανεξαρτησία, η Ελευθερία και η Δημοκρατία.
Με το όπλο εξασφαλίζονται.
Με τη Δημοκρατία του ένοπλου λαού ανοίγει ο δρόμος για τη συνολική απελευθέρωση του ανθρώπου.

Γιάννης Γαλανόπυλος - Καπετάν Ανέστης, Δεκέμβρης 1971

ΑΘΗΝΑ, 24 ΙΟΥΛΙΟΥ 1997 - τεύχος 142

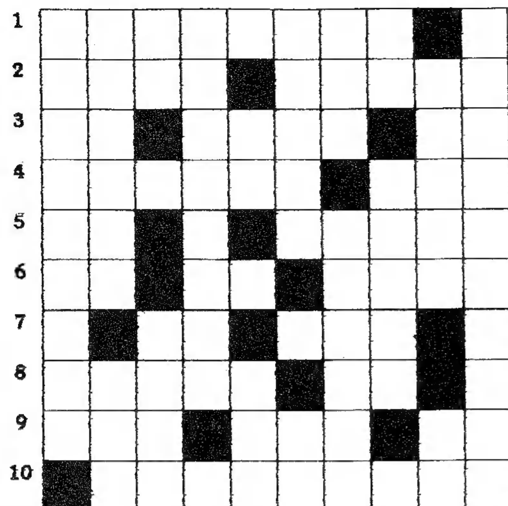
ΕΛΛΑΣ·HELLAS

ΔΙΑΓΡΑΦΕΤΑΙ;

3

21 ΑΠΡΙΛΙΟΥ

Σταυρόλεξο, νο.57

ΟΡΙΖΟΝΤΙΑ : **1.** Τελευταίος πρόεδρος της χούντας και πρώτος της δημοκρατίας. **2.** Αρχή πολλών συνθημάτων - Καλύπτει πρόσωπα ή μυστήρια (ανάποδα). **3.** Για να μην σας πούμε τίποτε τρελλό, π.χ. «ήχος φταρνίσματος», γράψτε απλά ΑΨ - Εξ ορισμού, δεν έχει ταυτότητα - Γράψτε ΛΠ. **4.** Δυσβάσταχτα από την πρώτη του μήνα - Ιερό βιβλίο πολλών Κινέζων. **5.** Το 350 με γράμματα - Ξένο, γυναικείο ή ανδρικό, όνομα. **6.** Φωνήεντα, πρωινά - «Ο οποίος» στην αρχαία - Η φλογοβόλος ... είναι το έμβλημα του στρατιωτικού σώματος, στο οποίο υπηρετούσε ο Μακαρέζος (ανάποδα). **7.** Παλιά αρχικά της μπατσίας - Παλιά αρχικά κρατικού ΜΜΕ. **8.** Την διαθέτουν εστεμμένοι, αλλά και μη-, ηγέτες (γενική) - Μενεξέδες. **9.** Μια από τις ανώτερες σχολές των ενόπλων δυνάμεων (αρχικά) - Το προπαγάνδιζε ο Οικονομίδης κατά το δημοψήφισμα για το σύνταγμα της χούντας (ανάποδα) - Το μικρό «ροκέ» στο σκάκι. **10.** Τώρα, λέγονται στρατονόμοι, για να μη θυμούνται το παρελθόν τους.

ΚΑΘΕΤΑ : **1.** «Ποιός μας έκανε φαντάρους τα παιδιά; Ο ... ο αλήτης, πρώην ταγματασφαλίτης, εκοφίτης, χίτης και τσογλανάρας». **2.** Εξακολουθούν να το υφίστανται οι φαντάροι - Καφετζού κυνικών καυμάτων και καταιγίδων (αρχικά. ανάποδα). **3.** Ρωτάει (ανάποδα) - Δεν είναι ούτε όξινο, ούτε βασικό. - **4.** Αδίκημα που εξακολουθεί να τιμωρείται με εκτόπιση. **5.** Δίφθογγος ...απογόνου - Κάποιος (αρχαία, ανάποδα). **6.** Γιατρός της Ασφάλειας επί χούντας, που παρακολουθούσε το πόσα βασανιστήρια άντεχαν οι κρατούμενοι (η δράση του περιγράφεται στους «Ανθρωποφύλακες» του Περικλή Κοροβέση) - Διαλεκτική λέξη για τα ιπποειδή και βοοειδή (ανάποδα). **7.** Δεν της λείπει τίποτε (ανάποδα) - Μια από τις δυο ισημερίες. **8.** Συντομογραφικά, το μικρό όνομα του «δοτού» πρωθυπουργού της χούντας, Μαρκεζίνη - Και το παρατσούκλι που του κόλλησε ο λαός, το 1973. **9.** Μαζί με λάδι, σημαίνει απλώς λάδι - Αρχικά εταιριών. **10.** Από την 21/4/1967 δεν ξαναγνώρισε τέτοιον συνωστισμό.

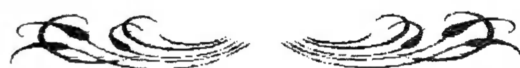

Ο Αναρχικός δεν είναι όργανο καμμιάς συγκεκριμένης Αναρχικής ομάδας. Όσοι συμμετέχουν στην έκδοσή του, αγωνίζονται για μιαν ελεύθερη, αυτοδιαχειριζόμενη κοινωνία, απαλλαγμένη από κάθε μορφής εξουσία κι εμπορικούς - κερδοσκοπικούς «νόμους». Στα παραπάνω πλαίσια δεν απαιτείται η καταβολή κανενός είδους αντιτίμου για την απόκτηση του τεύχους. Οικονομική και κάθε άλλη ενίσχυση (συνεργασίες, υποδείξεις, ειδήσεις...) είναι ευπρόσδεκτη απ' όσους συμφωνούν με τις παραπάνω αρχές μας. Η αναπαραγωγή όλης ή μέρους της ύλης όχι μόνο επιτρέπεται, αλλά κι αποτελεί επιδίωξή μας. Η αξιοπρέπεια - και μόνο - επιβάλλει την αναφορά της πηγής των αναδημοσιευμάτων

... έτσι απλά ...

Βασίλης Πεσλής
Μαρία Καλαβρού
Παναγιώτης Ελής
Νικηφόρος Μανδηλαράς
Γιάννης Χαλκίδης
Γιώργης Τσαρουχάς
Κώστας Γιωργάκης
Γιώργος Κωνσταντίνου
Διομήδης Κομνηνός
Αλέκος Μυρογιάννης
κλπ... κλπ... κλπ...

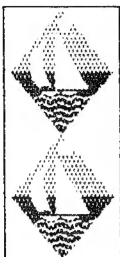
Αλήθεια, σε πόσους λένε κάτι τα παραπάνω ονόματα;

ΛΥΣΕΙΣ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΟΥ ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟΥ (Νο. 56, τεύχος 141)

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1	Μ	Α	Τ	Σ	Α	Λ	Η	Σ	■	Χ
2	Ο	■	Α	Κ	Ρ	Α	■	Α	Π	Α
3	Ν	Κ	■	Ι	Σ	Π	Α	Ν	Ο	Σ
4	Τ	Ο	Χ	■	Ι	Ρ	Ε	Τ	Σ	Α
5	■	Π	Ι	Α	Ν	Ο	■	Ι	Α	Ν
6	Π	Υ	Ρ	■	Ω	Τ	■	Ν	■	Ι
7	Α	■	Σ	■	Φ	Ε	Λ	Ο	Σ	■
8	Τ	Ρ	Ι	Α	■	Σ	Ι	■	Ι	Α
9	Ρ	Α	Ζ	Ι	Ν	Τ	■	Π	Α	Ν
10	Α	Φ	Ι	Δ	Ν	Α	Ι	■	Μ	Ω

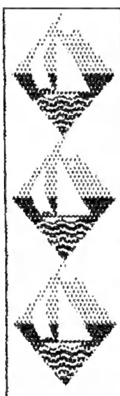
Μπήκε, λοιπόν, για τα καλά το καλοκαίρι. Με τα κυνικά του καύματα, με την κλασσική καρφίτσα που δεν χωράει να πέσει στις ακρογιαλιές, με τις πυρκαγιές να καταστρέφουν ό,τι έχει απομείνει απ' τα πάλαι ποτέ σκιερά δάση της χώρας και με τον λίβα να φέρνει, εκτός από την κάψα της Αφρικής, κι ένα ελαφρύ - για την ώρα - άρωμα επερχόμενων δημοτικών εκλογών...

Φυσικά, ο ψυχολογικός πόλεμος για τον πειθαναγκασμό των πολιτών να δεχτούν το νέο τερτίπι των πράσινων σοσιαλιστών, το ΣΧΕΔΙΟ «ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ», εντείνεται, με πρωτοπόρο το πρώτο πρόγραμμα της κρατικής ελληνικής ραδιοφωνίας.

Θα συνενωθούν - λέει - οι μικρές κοινότητες της χώρας σε μεγαλύτερες, κι ο συνολικός αριθμός των δήμων θα μειωθεί στο ένα τέταρτο των σημερινών, δηλαδή σε 1-2.000. Με τον τρόπο αυτόν - λέει - θα διευκολυνθεί η χρηματοδότηση των οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης και θα εξοικονομηθούν δισεκατομμύρια, αν όχι τρισεκατομμύρια δραχμών...

Πρέπει να πούμε πως δεν πιστεύουμε τον πρώτο ισχυρισμό, αφού για να «διευκολυνθεί» η χρηματοδότηση, δεν χρειάζονται τόσο οι διευκολύνσεις, αλλά τα χρήματα.

Όσο για τον δεύτερο ισχυρισμό, μας ΑΦΗΝΕΙ ΕΝΤΕΛΩΣ ΑΔΙΑΦΟΡΟΥΣ, αφού ούτε εμείς, προσωπικά, ούτε κανείς απ' τους γνωστούς μας δεν πρόκειται να δει το χρώμα αυτών των δισεκατομμυρίων που θα καταλήξουν αλλού...

Αντίθετα, δεν μπορεί - πιστεύουμε - κανείς να μένει αδιάφορος μπροστά στον επιχειρούμενο στραγγαλισμό των μικρών κοινοτήτων.

Γιατί, περί ΣΤΡΑΓΓΑΛΙΣΜΟΥ πρόκειται. Και μάλιστα, όχι απλά κάποιων αφηρημένων και θεωρητικών δομών και θεσμών της τοπικής αυτοδιοίκησης.

Πρόκειται για ΣΤΡΑΓΓΑΛΙΣΜΟ ΠΟΛΙΤΩΝ ΚΑΙ για ΚΑΤΑΡΓΗΣΗ ΕΛΕΥΘΕΡΙΩΝ.

ΕΛΕΥΘΕΡΙΩΝ, ΠΟΥ ΕΠΙ 400 ΟΛΟΚΛΗΡΑ ΧΡΟΝΙΑ ΕΙΧΑΝ ΣΕΒΑΣΤΕΙ ΑΚΟΜΗ ΚΙ ΟΙ ΕΠΙΚΥΡΙΑΡΧΟΙ ΟΘΩΜΑΝΟΙ ΣΟΥΛΤΑΝΟΙ.

Ας γίνουμε, όμως, σαφέστεροι :

★ Είναι κοινά αποδεκτό πως, από τα μέχρι στιγμής γνωστά συστήματα πολιτικοκοινωνικής οργάνωσης των ανθρώπινων ομάδων, το τελειότερο είναι η ΑΜΕΣΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ.

★ Όταν, αυτή η άμεση δημοκρατία εξασφαλίζει πλήρη δικαιώματα στις εκάστοτε μειοψηφίες, ακόμη και στη μειοψηφία του ενός ατόμου, τότε μπορούμε να την αποκαλέσουμε ΑΝΑΡΧΙΑ.

★ Σύμφωνα με επανειλημμένες διακηρύξεις όλων των πολιτικών σχηματισμών της χώρας κι όλων των χωρών του κόσμου (όλου του ιδεολογικού φάσματος, εκτός από το φασιστικό), η ΑΜΕΣΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ ΚΙ Ο ΣΕΒΑΣΜΟΣ ΤΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΤΩΝ ΜΕΙΟΨΗΦΙΩΝ ΕΙΝΑΙ ΤΑ ΖΗΤΟΥΜΕΝΑ.

★ Ακόμη κι οι στυγνότεροι εξουσιαστές (εκτός από τους ζηλωτές του Χίτλερ) αναγκάζονται να παραδεχτούν πως οι παραπάνω αρχές αποτελούν ΙΔΑΝΙΚΑ ΠΡΟΣ ΤΑ ΟΠΟΙΑ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΤΕΙΝΟΥΝ ΟΙ ΑΝΘΡΩΠΙΝΕΣ ΚΟΙΝΩΝΙΕΣ. Το ζήτημα είναι το πόσο «πρέπει» και το πόσο «μπορούν» να «τείνουν». Και, φυσικά, για τους εξουσιαστές, τα ιδανικά είναι πάντα άπιαστα, αφού το «πιάσιμό» τους, η υλοποίησή τους θα σημάνει την κατάργηση της εξουσίας τους.

★ Μια, λοιπόν, από τις κύριες ανυρρήσεις των εξουσιαστών είναι, πως η ΑΜΕΣΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ ΔΕΝ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΕΦΑΡΜΟΣΘΕΙ ΣΤΟ ΕΠΙΠΕΔΟ ΜΙΑΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΚΑΙ ΠΟΛΥΠΛΗΘΟΥΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΟΜΑΔΑΣ, ΟΠΩΣ ΕΙΝΑΙ ΕΝΑ «ΕΘΝΟΣ» ΚΑΙ, ΜΑΛΙΣΤΑ, ΕΝΑ «ΕΘΝΟΣ» ΟΡΓΑΝΩΜΕΝΟ ΣΕ ΚΡΑΤΟΣ.

★ Συμφωνούμε κι εμείς, πως μεγάλη ομάδα και Αναρχία δεν γίνεται. Από την πλευρά των Αναρχικών έχουν προταθεί για τη λύση αυτού του προβλήματος πολλές και διάφορες μορφές κοινωνικής οργάνωσης, με πιο γνωστή την ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ ΤΩΝ ΕΛΕΥΘΕΡΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ.

★ Πρόκειται για ένα σύνολο κοινωνικών ομάδων που λειτουργούν με ΑΜΕΣΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ, με απόλυτο ΣΕΒΑΣΜΟ ΤΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΤΟΥ ΚΑΘΕ ΑΤΟΜΟΥ, με ΣΧΕΣΕΙΣ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ ΚΑΙ ΑΛΛΗΛΟΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗΣ ΤΩΝ ΜΕΛΩΝ ΤΩΝ ΟΜΑΔΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΟΜΑΔΩΝ ΜΕΤΑΞΥ ΤΟΥΣ.

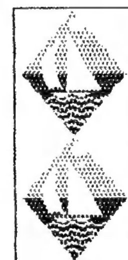
★ Τα τελευταία χρόνια, οι καπιταλιστές έρριξαν κι αυτοί ένα σύνθημα, που ακούγεται να «πλησιάζει» τις παραπάνω θέσεις μας, τουλάχιστον, σ' ό,τι αφορά τις μεγάλες «εθνικές», κρατικά οργανωμένες, κοινωνικές ομάδες. Πρόκειται για το γνωστό «ΛΙΓΟΤΕΡΟ ΚΡΑΤΟΣ», που λανσάρει ο νεοφιλελευθερισμός.

★ Οι καπιταλιστές, βέβαια, δεν συγκινούνται από τα δεινά που έχει επιφέρει ο κρατικός θεσμός στα ασθενέστερα κοινωνικά στρώματα. Κύρια αντίθεσή τους στο κράτος, είναι η ΜΗ-ΑΠΟΔΟΤΙΚΟΤΗΤΑ. Αφού, επί δυο τουλάχιστον αιώνες, το κράτος βοήθησε τους κεφαλαιοκράτες ν' αναπτυχθούν, να διογκώσουν τα κέρδη τους (πολλές φορές αμβλύνοντας τις οξύτατες κοινωνικές αντιθέσεις) και να διεθνοποιηθούν, έχει σήμερα μεταβληθεί σε «στενό κορσέ» για την περαιτέρω ανάπτυξη του κεφαλαίου, που επιδιώκει πια <u>ανοιχτά κι απροσχημάτιστα</u> την ΑΝΤΙΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ (κι όλων των κοινωνικών δομών, περιλαμβανομένων και των Δήμων και Κοινοτήτων) ΜΕ ΤΗΝ ΙΔΙΩΤΙΚΗ ΚΕΡΔΟΣΚΟΠΙΚΗ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗ.

★ Το κεφάλαιο, λοιπόν, δεν επιδιώκει παρά την ΙΔΙΩΤΙΚΟΠΟΙΗΣΗ ΤΗΣ ΤΟΠΙΚΗΣ ΑΥΤΟΔΙΟΙΚΗΣΗΣ.

ΤΗΝ ΜΕΤΑΒΟΛΗ ΤΩΝ ΔΗΜΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ ΤΗΣ ΧΩΡΑΣ ΚΙ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΧΩΡΩΝ ΣΕ ΚΕΡΔΟΣΚΟΠΙΚΕΣ ΕΤΑΙΡΙΕΣ, ΘΥΓΑΤΡΙΚΕΣ ΤΩΝ ΜΕΓΑΛΩΝ ΠΟΛΥΕΘΝΙΚΩΝ.

★ Η εξαφάνιση των μικρών κοινοτήτων και δήμων και η συνένωσή τους, σημαίνει λοιπόν για την ελεγχόμενη από το κεφάλαιο εξουσία : ΒΙΩΣΙΜΟΤΗΤΑ ΤΩΝ ΔΗΜΟ-ΚΟΙΝΟΤΙΚΩΝ ΙΔΙΩΤΙΚΩΝ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ, ΜΕΓΙΣΤΟΠΟΙΗΣΗ ΤΩΝ ΚΕΡΔΩΝ ΤΟΥΣ και ΕΛΑΧΙΣΤΟΠΟΙΗΣΗ ΤΟΥ ΚΟΣΤΟΥΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ ΤΟΥΣ.

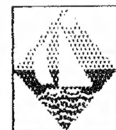

Για τα μέλη, ωστόσο των δήμων και των κοινοτήτων σημαίνει ΚΑΤΑΡΓΗΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΟΣ ΤΟΥΣ ΝΑ ΡΥΘΜΙΖΟΥΝ ΟΙ ΙΔΙΟΙ ΤΗ ΖΩΗ ΤΟΥΣ . Σημαίνει την πλήρη υποταγή τους στα οικονομικά συμφέροντα του μεγάλου κεφαλαίου.

Σημαίνει την απόλυτη εξάρτηση των ασθενέστερων από τις ισχυρότερες κοινότητες. Σημαίνει την ανάληψη από τους ισχυρότερους δήμους των οικονομικών βαρών των ασθενεστέρων.

Σημαίνει τον καθορισμό της τύχης εκατοντάδων χιλιάδων ανθρώπων από κάποιους, που μοναδικό τους κριτήριο είναι το προσωπικό τους κέρδος κι η ατομική τους βόλεψη.

«Δεν λέτε, όμως, λέξη για τον σοσιαλισμό», θα πουν κάποιοι. Ε, ΑΥΤΟΣ, ΩΣ ΠΡΑΣΙΝΟΣ, ΑΠΟΔΕΙΚΝΥΕΙ ΤΗΝ ΥΠΑΡΞΗ ΖΩΗΣ ΣΤΟΝ ΑΡΗ !

Άλλα «στίγματα», στις επόμενες σελίδες.

Α.- Η κυβέρνηση Σημίτη με διάταξη σε πολυνομοσχέδιο για τα μητρώα ναυτικών σχεδιάζει να διαγράψει όσους ναυτικούς δεν έχουν 8 μήνες θαλάσσια υπηρεσία τα τελευταία 4 χρόνια, αφαιρώντας τους το ναυτικό φυλλάδιο σε συνδυασμό με το ΠΔ 79/1997 που απαγορεύει την έκδοση ναυτικού φυλλάδιου σε όποιον δεν είναι απόφοιτος γυμνασίου και 17-30 χρόνων. (άραγε γιατί δεν ισχύουν για τους αλλοδαπούς τέτοιοι όροι;) Έτσι κλείνει το δρόμο προς τα πλοία σε όσους δούλεψαν στη στεριά για λίγο η τόλμησαν να είναι άνεργοι διαρκείας καταδικάζοντάς τους στην περιθωριοποίηση και την εξαθλίωση, ενώ βάζει φραγμούς σε όσους θα στρέφονταν προς τα πλοία λόγω της ανεργίας και της ανέχειας που τυλίγει όλο και μεγαλύτερα στρώματα λαού. Με το ίδιο νομοσχέδιο περιορίζει το χρονικό διάστημα της άδειας των ναυτεργατών, που υπολογίζονταν στη θεμελίωση συνταξιοδοτικού δικαιώματος και στην επαύξηση της σύνταξης, ενώ ο χρόνος της άδειας δεν υπολογίζεται για την επικουρική σύνταξη. Με το ίδιο άρθρο παρέχονται διευκολύνσεις στους εφοπλιστές για την καταβολή οφειλών τους που εισπράττονται από το ΝΑΤ με κατάθεση εγγυητικών επιστολών. Έτσι για άλλη μιά φορά το κράτος παίζει παιχνίδι με τις ασφαλιστικές εισφορές ελαφρύνοντας τους εφοπλιστές και φορτώνοντας τα βάρη στο κοινωνικό σύνολο.

Β.- νέο θεσμικό πλαίσιο σαν αυτά που είχαν οι σημαίες ευκαιρίας χαρίζει στους εφοπλιστές η κυβέρνηση σημίτη με τον ΥΕΝ Σουμάκη ενώ στον ελληνικό λαό φορτώνει τα όσα χάνει το ΝΑΤ από την κίνηση αυτή.

Στο όνομα της ενίσχυσης της ανταγωνιστικότητας του ελληνικού ποντοπόρου πλοίου ανακοινώθηκαν μια σειρά μέτρων όπως η μείωση των οργανικών συνθέσεων των πλοίων(βάσει των οποίων υπολογίζονταν οι εισφορές των εφοπλιστών προς το ΝΑΤ) που τα πήραν λέει για διασφάλιση εργασίας των ελλήνων ναυτικών.

Έτσι τώρα θα υπηρετούν σε Φ/Γ και Δ/Ξ από

3000 -20000 κοχ 5 Έλληνες αξιωμ. 2 του καταστρώματος 1 γεν. υπηρεσιών

20000-45000 κοχ 6 αξιωμ. 3 κατωτέρου πληρώματος

45000-100000 κοχ 6 αξιωμ. 4 κατωτέρου πληρώματος

/συν ένας δόκιμος που η θέση του επιδοτείται κατά 75% από ΕΟΚ)

Το πρώτο που πρέπει να σημειωθεί είναι ότι οι συνθέσεις αυτές δίνουν την δυνατότητα στον εφοπλιστή να συνδυάζει επιλογές ειδικοτήτων

πχ/1 2 της γέφυρας - 2 της μηχανής ένας ασυρματιστής

πχ/2 3 της γέφυρας - 2 της μηχανής κανένας ασυρματιστής

πχ/3 2 της γέφυρας - 3 της μηχανής κανένας ασυρματιστής

και να εκβιάζει πρόσωπα και καταστάσεις ρίχνοντας ανάλογα τους μισθούς η επιβάλλοντας διπλά και τριπλά καθήκοντα.

Το δεύτερο σημαντικό είναι ότι στα πλοία που θα εφαρμόζονται τα μέτρα αυτά οι εφοπλιστές θα πληρώνουν ΝΑΤ μόνο για τους Έλληνες ναυτικούς. Με την απαλλαγή καταβολής εισφορών για τις θέσεις των οργανικών συνθέσεων που καταργήθηκαν και την επιδότηση των δοκίμων το ΥΕΝ θεωρεί ότι μειώνει το κόστος για τα πλοία με ελληνική σημαία.

Την απώλεια των πόρων του ΝΑΤ θα καλύψει η πολιτεία ;(ο ελληνικός λαός δηλαδή) με τα μέτρα αυτά ελπίζουν στο υεν ότι θα συγκρατήσουν τα 812 πλοία του ελληνικού νηολόγιου και ίσως οι της ΕΕΕ να φέρουν μερικά.

Το τρίτο σημαντικό είναι ότι κανείς δεν μιλά πλέον για την διασφάλιση της ασφάλειας της ανθρώπινης ζωής στη θάλασσα λες και δεν υφίσταται τέτοιο θέμα.

Οι εφοπλιστές της ΕΕΕ θάθελαν περισσότερα από όσα είχαν ζητήσει και νωρίτερα. Οι της ΠΝΟ πήραν απόφαση για απεργία στα ποντοπόρα πλοία στις 4/8 κι αν δεν υποχωρήσει το ΥΕΝ θα την επεκτείνουν και στα ποστάλια.

Οι ναυτεργάτες με την σειρά τους αντιμέτωποι με το φάσμα της ανεργίας και του δουλεμπόριου αγωνιούν μήπως ξεπουληθούν τα πάντα από τις ελεγχόμενες από υεν και εφοπλιστές πλειοψηφίες της πνο , δεν θάναι δα κι η πρώτη φορά....

Ο ελληνικός λαός για άλλη μιά φορά θα πληρώσει τα όσα χάνει το ναι και θα συνεχίσει να επιδοτεί με δισεκατομμύρια όλο τον μηχανισμό της εκμετάλλευσης ελλήνων και ξένων ναυτεργατών (υποδομή, ΥΕΝ λιμενικό, δυνάμεις καταστολής και πάει λέγοντας.

Οι ακροδεξιές οργανώσεις στη μεταχουντική εποχή

23 χρόνια μεταχουντικής εποχής, κλείνουν σήμερα. Στην έρευνά μας για τις ακροδεξιές οργανώσεις μετά τις 24/7/1974, θεωρήσαμε, στο σημερινό τεύχος, χρήσιμο να παρεμβάλουμε ένα χρονολόγιο (από την επόμενη σελίδα), από την ημερομηνία του πραξικοπήματος στην Κύπρο, 15/7/1974, μέχρι το τέλος του 1975. Οι λόγοι δεν είναι απλώς επετειακοί. Το χρονολόγιο, πιστεύουμε, θα βοηθήσει στην καλύτερη κατανόηση των όσων θα ακολουθήσουν για τα «σταγονίδια» και τις σχέσεις τους με τη Νέα Δημοκρατία, όπως αυτά θα συνεχίσουν να παρουσιάζονται από το «φάκελλο Αβέρωφ».

Με την ευκαιρία, πάντως, της σημερινής επετείου, απευθύνουμε θερμές ευχαριστίες στο ΠΟΝΤΙΚΙ, την ΑΘΗΝΑΪΚΗ κι όλα τα έντυπα κι εφημερίδες που, στις 15/7/1997, ασχολήθηκαν με την αποστασία, αφού μας γλύτωσαν απ' τον πραγματικά τεράστιο κόπο ν' ασχοληθούμε και μ' αυτό το θέμα κι αφού πρόσθεσαν αρκετά στις επί του θέματος γνώσεις μας.

Στις σελίδες 13-15, εξ άλλου, του σημερινού τεύχους, δημοσιεύουμε - επετειακά - έναν πίνακα των διατελεσάντων γενικών γραμματέων των υπουργείων επί χούντας. Η επιλογή των γενικών γραμματέων (κι όχι π.χ. των υπουργών) έγινε επειδή πιστεύουμε πως η χούντα ξεκίνησε μεν από τους «πρωτοκλασσάτους», επιβλήθηκε δε και λειτούργησε χάρις στα μεσαία κυρίως στελέχη της, τα οποία - ως λιγότερο γνωστά και, άρα, «κραγμένα» - κατάφεραν όχι μόνο να «επιβιώσουν» κοινωνικά και πολιτικά, αλλά και να στελεχώσουν τις μεταχουντικές ακροδεξιές κινήσεις και - σημαντικότερο - ένα, τουλάχιστον, τμήμα του κρατικού μηχανισμού της μεταχουντικής δημοκρατίας, μπολιάζοντάς το με τις «ιδέες και τις αρχές της εθνοσωτηρίου». Όποιος δυσπιστεί στις παραπάνω διαπιστώσεις μας, μπορεί να εξετάσει την σημερινή «κυρίαρχη ιδεολογία» στις ένοπλες δυνάμεις και στα σώματα ασφαλείας. Από τη δολοφονία του στρατιώτη Ρωμόπουλου, μέχρι τα βασανιστήρια στα οποία υποβλήθηκαν στη Γενική Ασφάλεια της Αθήνας οι 6 νεαροί που πιάστηκαν στα Εξάρχεια για τις ζημιές σε καταστήματα (όλα ιδιοκτησίας ή συνιδιοκτησίας αστυνομικών) και μέχρι τη δικαστική μεταχείριση Αναρχικών, που ούτε δολοφόνησαν, ούτε βασάνισαν κάποιον πολίτη (Συγκρίνετε απλώς τις πρόσφατες δικαστικές αποφάσεις για το Πολυτεχνείο του 1995, με τις αποφάσεις για τις δολοφονίες και τα βασανιστήρια του 1975. Συγκρίνετε τις περιπτώσεις του Γιώργου Μπαλάφα, του Κώστα Καλαρέμα και τόσων άλλων με την αθώωση των βασανιστών, την 8ετή ποινή του Κώτσαρη, την ατιμωρησία των δικαστών και των εισαγγελέων που αποδεδειγμένα διέπραξαν σωρεία κακουργημάτων στα 7 χρόνια της δικτατορίας...).

Τελειώνοντας αυτόν τον πρόλογο, πρέπει να πούμε ότι για τη σύνταξη των σελίδων που ακολουθούν, εκτός από το αρχείο μας και τις εφημερίδες της εποχής, χρησιμοποιήθηκαν τα βιβλία «Οι άνθρωποι της χούντας μετά τη δικτατορία» του Γ. Κρεμμυδά *, «Ποτέ πια δεξιά» του Μπ. Γιωργούλα και «Το ημερολόγιο της χουντικής επταετίας» του Κων. Δίγκαβέ.

* Πρόκειται για τον Γιώργο Κρεμμυδά, που λίγα χρόνια μετά την έκδοση του βιβλίου του, μαζί με τον Βαγγέλη Κουτουζή, κάρφωσαν στον Τσεβά κάποιους πολίτες με αριστερές ιδέες ως ... ΜΕΛΗ ΤΗΣ 17 ΝΟΕΜΒΡΗ.
Η αισχρή αυτή ενέργεια του Κρεμμυδά, ωστόσο, δεν αναιρεί την ιστορική αξία του βιβλίου του. Επιβεβαιώνει, απλώς, τα όσα γράφαμε παραπάνω...

Οι ακροδεξιές οργανώσεις σήμερα

Η αρχαιολατρεία, ως γνωστόν, αποτελεί πόλο της «ιδεολογίας» των ακροδεξιών (κυρίως στη χώρα μας).

Πέρα, από τα διάφορα περιοδικά (βλ. ΔΑΥΛΟΣ), τα τελευταία χρόνια έχουν εμφανισθεί και κάποια «πνευματικά ιδρύματα», που προωθούν - ιδίως σε μικρά παιδιά - αυτή την μέχρι πλήρους ηλιθιότητος προγονοπατριδολαγνική διαστροφή.

Ένα απ' τα «πνευματικά» αυτά κέντρα, είναι και η «ΛΑΚΩΝΙΚΗ ΑΓΩΓΗ», που διαφημίζεται - πού αλλού; - στην χιτλερική Χρυσή Αυγή.

Στόχος της, η παραστρατιωτική εκπαίδευση των μελών της, όπως τουλάχιστον προκύπτει από το δημοσιευόμενο πρόγραμμα :

ΚΕΝΤΡΟΝ ΔΙΑΒΙΩΣΕΩΣ ΚΑΙ ΕΠΙΒΙΩΣΕΩΣ
Μέλλον μέσω των ριζών μας

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ : 9.30 - 10.30 μ.μ.: Αφίξεις. 10.30 μ.μ.: Δείπνον. 11.45 μ.μ.: Συσκότισις.

ΣΑΒΒΑΤΟ : 7.00 π.μ. : Έγερση, Επιθεώρηση, Κολύμβηση, Ένδυση, Έπαρση Λαβάρου, Πρωινό, Πάλη, Γυμναστική, Ανάπαυσις, Διάσωση, Πρώτες Βοήθειες, Ανατομία, Οργανική Καλλιέργεια, Συμπόσιο - Συσσίτιο, Ύπνος, Ιπποκράτειος Θεραπευτική, Πορεία Τροχάδην, Ζωογνωσία, Τυροκομική, Καλλωπισμός, Δειπνοσοφιστείς, Πυρές, Άσματα, Μελέτη Ιλιάδος. 11.45 : Συσκότιση.

ΚΥΡΙΑΚΗ : 7.00 π.μ. : Εγερτήριο, Επιθεώρηση, Κολύμβηση, Ένδυση, Πρωινό, Τροχάδην, Βοτανολογία, Γυμναστική, Ανάπαυσις, Μουσική, Χορός, Διαιτητική, Συμπόσιο - Συσσίτιο, Ύπνος, Μνημονική, Ζωογνωσία, Τυροκομική, Αφοβία, Κρυσταλλογνωσία, Υποστολή Λαβάρου, Αποχαιρετιστήριο....

Κατά τη διαφήμιση,
Οι κατ' αλφαβητικήν σειράν εκπαιδευταί ή Άρχοντες που θα διδάξουν είναι οι εξής : Χ. Κύρκος (Ιατρός), Ν. Καπλατζής (τ. ΚΕΑΠ), Π. Κουμεντάκης (Υγιεινιστής), Ε. Μητροπέας (τ. Μ.Ει.Κ.), Σ. Βαρχάκος (Μουσικοσυνθέτης), Π. Τερζής (τ. Ο.Υ.Κ.), Σ. Χριστοδουλάρης (Οστεοπαθολόγος)...

Κι η διαφήμιση τελειώνει :
Εν Αθήναις τη 12η ημέρα του Εκατομβαιώνος (Ιουλίου) Ένδεκα χιλιάδων διακοσίων ενενήκοντα επτά ετών (11.297) από της νίκης των Αθηναίων και λοιπών Ευρωπαίων κατά των Ατλάντων.

ΛΑΚΩΝΙΚΗ ΑΓΩΓΗ
Αργοστολίου 16, 113 62 Αθήναι.
Τηλέφωνον : (01) 8254012
Τηλεομοιότυπον : (01) 8217293.

Διευκρινίσεις : Ο.Υ.Κ. σημαίνει «Ομάδες Υποβρυχίων Καταστροφών» (βλ. και «Λέσχη Καταδρομέων» ή «Κλιμάκιο» Κέρκυρας. Το ανθρωπάκι με το φτυάρι, το βάλαμε εμείς και πιστεύουμε πως ο συμβολισμός είναι εύγλωττος.

προσοχή

Στις αρχές Αυγούστου, στην Αγ. Μαρίνα Χανίων Κρήτης, διοργανώνεται αντιρρατσιστική κατασκήνωση.
Στις 4 Αυγούστου (επέτειο της μεταξικής δικτατορίας), ωστόσο. ΟΙ «ΕΘΝΙΚΙΣΤΙΚΕΣ ΝΕΟΛΑΙΕΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ» ΟΡΓΑΝΩΝΟΥΝ «ΣΥΝΕΔΡΙΟ» ΣΤΗΝ ΙΔΙΑ ΠΕΡΙΟΧΗ.
ΚΑΛΗ ΔΙΑΣΚΕΔΑΣΗ (ό,τι κι αν σημαίνει αυτό)...

Οι ακροδεξιές οργανώσεις στη μεταχουντική εποχή

Μέρος ιγ΄

3η συνέχεια

Βρισκόμαστε στις αρχές του 1976. Έναν χρόνο και έναν μήνα μετά το «πραξικόπημα της πυτζάμας» (Φλεβάρης 1975) οι χουντικοί - που ποτέ δεν τέθηκαν «εκτός στρατεύματος» - προσπαθούν και πάλι να κινηθούν. Η κυβέρνηση (Νέα Δημοκρατία) προσπαθεί να υποβαθμίσει τη σημασία των γεγονότων και να δείξει ότι «ελέγχει την κατάσταση». Η αντιπολίτευση (Ένωση Κέντρου - Νέες Δυνάμεις και ΠΑΣΟΚ) έχει κι αυτή κάθε συμφέρον να μην υψώσει τους τόνους, καθώς η εκλογική της πελατεία αγρεύεται πια από τον συντηρητικότερο χώρο των μικροαστών που δεν βλέπει με καλό μάτι τις δυναμικές κινητοποιήσεις της άκρας αριστεράς και της μεγαλύτερης μερίδας της νεολαίας, που με το παραμικρό είναι έτοιμες να ξεχυθούν στους δρόμους και να «διαταράξουν την κοινωνικοικονομική ζωή». Η κοινοβουλευτική Αριστερά (ΚΚΕ, ΚΚΕεσ.) εξ άλλου, αν και βλέπει μιαν ευκαιρία να επιδείξει την μαχητικότητά της, φοβάται - κι έχει δίκιο - ότι δεν «ελέγχει τις μάζες».... Έτσι, τα σημαντικά γεγονότα που διαδραματίζονται περνούν (τουλάχιστον αρχικά) στα «ψιλά» και στις μέσα σελίδες των εφημερίδων.

Πριν συνεχίσουμε, ωστόσο, από το σημείο όπου είχαμε μείνει στο προηγούμενο τεύχος (αρχές Μάρτη 1976), θα παραθέσουμε ένα περιληπτικό χρονολόγιο των όσων είχαν συμβεί από τις 15/7/1974 μέχρι τότε.

15/7/1974 : ΕΟΚΑβήτες και Ελλαδίτες χουντικοί στρατιωτικοί ανατρέπουν στην Κύπρο τον Μακάριο κι εγκαθιστούν χούντα μ' επικεφαλής τον Νίκο (Γεωργιάδη) Σαμψών.

16/7/1974 : Ο Μακάριος γλυτώνει και καταφεύγει στο Λονδίνο.

19/7/1974 : Ο υφυπουργός εξωτερικών των ΗΠΑ, Joseph Sisco, επισκέπτεται Αθήνα (πρώτα) και Άγκυρα (έπειτα) και έχει συνομιλίες (που εξακολουθούν να είναι άκρως απόρρητες) με τους πρωθυπουργούς, Αδαμάντιο Ανδρουτσόπουλο (της χούντας Ιωαννίδη) και Bulent Ecevit.

20/7/1974 : Τα τουρκικά στρατεύματα αποβιβάζονται στην Βόρεια Κύπρο. Στην Ελλάδα, η χούντα κηρύσσει γενική επιστράτευση.

21/7/1974 : Η επιστράτευση αποκαλύπτει την τραγική κατάσταση στην οποία έχει οδηγήσει η δικτατορία την αμυντική ικανότητα της χώρας. Η κατάσταση αυτή επιτείνεται από την αντιχουντική διάθεση της πλειοψηφίας των επιστράτων. Αργά το βράδυ, αξιωματικοί μονάδων της Βόρειας Ελλάδας, μ' επικεφαλής τον στρατηγό Ντάβο, στέλνουν στον Ανδρουτσόπουλο τελεσίγραφο : Ή παραδίδει την εξουσία σε πολιτική κυβέρνηση, ή κατεβαίνουν στην Αθήνα.

23/7/1974 : Η κυβέρνηση της χούντας αυτοδιαλύεται. Πρωθυπουργός και υπουργοί εξαφανίζονται. Το μεσημέρι, ο πρόεδρος (διορισμένος από τη χούντα) στρατηγός Φαίδων Γκιζίκης καλεί σύσκεψη πολιτικών. Συμμετέχουν οι Παναγιώτης Κανελλόπουλος και Γεώργιος Μαύρος, αλλά και οι συνεργάτες της παπαδοπουλικής χούντας Στέφανος Στεφανόπουλος και Σπύρος Μαρκεζίνης.

Την ίδια μέρα, στην Κύπρο, παραιτείται η κυβέρνηση του πραξικοπηματία Σαμψών και αναλαμβάνει πολιτική κυβέρνηση υπό τον «προεδρεύοντα», πρόεδρο της κυπριακής βουλής, Γλαύκο Κληρίδη, μέχρι την επιστροφή του Μακαρίου.

Αργά το βράδυ, επιστρέφει, ύστερα από 10 χρόνια, στην Αθήνα ο Καραμανλής και, ενώπιον του Γκιζίκη, ορκίζεται από τον Σεραφείμ, ως πρωθυπουργός.

24/7/1974 : Επίσημη έναρξη της «δημοκρατικής», μεταχουντικής περιόδου.

25/7/1974 : Ο Αβέρωφ, ως υπουργός άμυνας, ανακοινώνει ότι οι χουντικοί βρίσκονται «υπό περιορισμό».

26/7/1974 : Δημοσιεύεται το προεδρικό διάταγμα 519/26-7-1974, με το οποίο αμνηστεύονται όσοι είχαν καταδικασθεί για αντιχουντική δράση.

1/8/1974 : Καταργείται το χουντικό σύνταγμα κι επαναφέρεται σε ισχύ το σύνταγμα του 1952, χωρίς τα άρθρα περί βασιλείας.

2/8/1974 : Ο «αόρατος δικτάτορας», αρχηγός της ΕΣΑ, ταξίαρχος Δημήτριος Ιωαννίδης «τίθεται σε 6μηνη διαθεσιμότητα». Την ίδια μέρα, ο Αβέρωφ διαψεύδει δημοσιεύματα που φέρουν ως παραιτηθέντα τον χουντικό αρχηγό ενόπλων δυνάμεων, στρατηγό Μπονάνο *(Φυσικά, καμμία σχέση με τον Ιταλό σύντροφο)*.

Μέλη του ΠΑΚ Γερμανίας συλλαμβάνουν στην Κολωνία τον Δημήτριο Πίμπα, πράκτορα της ΚΥΠ που είχε δράσει στο Πολυτεχνείο, το 1973, και τον υποχρεώνουν να ζητήσει συγγνώμη για τους σκοτωμένους και τους βασανισμένους της 7ετίας, από τον ραδιοφωνικό σταθμό της Κολωνίας. *(βλ. και άρθρο για τους «αυτοκτονημένους» της χούντας, πριν δυο χρόνια στον Αναρχικό)*.

4/8/1974 : Στην επέτειο της μεταξικής δικτατορίας, επανεκδίδεται η ΑΥΓΗ, αυτή τη φορά με σφυροδρέπανο, ως επίσημο όργανο του «Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας - Εσωτερικού».

Την ίδια μέρα, στο Βήμα, δημοσιεύεται το πρώτο μεταχουντικό άρθρο για τους δικτάτορες, με τίτλο «Οι Απριλιανοί κρύβονται και αλληλοβρίζονται». Συντάκτης του, ο Νίκος Κακαουνάκης. Κατά το άρθρο, οι χωροφύλακες της φρουράς της έπαυλης (στο Λαγονήσι), όπου είχαν «περιοριστεί» οι χουντικοί, του είπαν «Ο Πρόεδρος (δηλαδή ο Παπαδόπουλος) δεν δέχεται κανέναν». Ο Κακαουνάκης συνάντησε τους Στυλιανό Παττακό, Νικόλαο Μακαρέζο και Γεώργιο Γεωργαλά (τον «θεωρητικό» της χούντας, που ωστόσο δεν είχε τεθεί υπό περιορισμό).

Παράλληλα, σε άλλες εφημερίδες δημοσιεύονται άρθρα και συνεντεύξεις των θυμάτων της 7ετίας. (π.χ. χρονογράφημα του Λούη Δάνου στην Αθηναϊκή της 8 ή 9/8/1974, με αναφορά στον βασανιστή του, αστυνόμο Πέτρο Μπάμπαλη).

16/8/1974 : Επιστρέφει στην Ελλάδα κι ο Ανδρέας Παπανδρέου.

19/8/1974 : Ξηλώνεται, τελικά, η χουντική ηγεσία των ενόπλων δυνάμεων και τοποθετείται νέα, «δημοκρατική» (Αρμπούζης, Ντάβος κλπ.). Καταργούνται, επίσης, οι χουντικοί όροι «Αρχηγείο Ενόπλων Δυνάμεων» και «Αρχηγείο Στρατού» (ΑΕΔ και ΑΣ) και επαναφέρονται οι «δημοκρατικοί» όροι «Γενικό Επιτελείο Εθνικής Αμύνης» και «Γενικό Επιτελείο Στρατού» (ΓΕΕΘΑ και ΓΕΣ).

24/8/1974 : Ο ταξίαρχος Δημήτριος Ιωαννίδης αποστρατεύεται, προαγόμενος (!) στον επόμενο βαθμό του υποστρατήγου.

27/8/1974 : Σε συνέντευξή του προς την αμερικάνικη Washington Post, ο Ανδρέας Παπανδρέου τονίζει ότι «δεν πρέπει να αποκλεισθεί η ποινική δίωξη» των χουντικών.

5/9/1974 : Η κυβέρνηση εθνικής ενότητας διαψεύδει την είδηση, που μεταδίδει το Associated, περί απαγόρευσης στους χουντικούς να εγκαταλείψουν τη χώρα.

συνέχεια στην επόμενη σελίδα

Οι ακροδεξιές οργανώσεις στη μεταχουντική εποχή

συνέχεια απ' την προηγούμενη σελίδα

6/9/1974 : Απαγορεύεται η έξοδος από τη χώρα του Κωνσταντίνου Καρύδα, του συνταγματάρχη Ιωάννη Καλογερόπουλου και της Δέσποινας Παπαδοπούλου (σε βάρος της ασκείται η πρώτη μεταχουντική δίωξη σε βάρος στελέχους της δικτατορίας, που αφορά την παράνομη πρόσληψή της στην ΚΥΠ).
Την ίδια μέρα, επιβάλλεται κι η πρώτη πειθαρχική ποινή για το Κυπριακό, στον αντιπλοίαρχο Γ. Παπαγιάννη (διοικητή ναυτικών δυνάμεων, στις 20/7/1974).

7/9/1974 : Το υπουργείο δικαιοσύνης ανακοινώνει την έναρξη «έρευνας» για τους βασανισμούς στη διάρκεια της 7ετίας. Σχετικές διαταγές εκδίδουν οι αρχηγοί Αστυνομίας Πόλεων, Β. Τζαβέλλας και Χωροφυλακής, Ιω. Κουτσιανάς. Ο υπουργός δημόσιας τάξης Σόλων Γκίκας (απόστρατος στρατηγός, κομμουνιστοφάγος, αλλά αντιχουντικός) δηλώνει : «Όσοι ταλαιπώρησαν, θα ταλαιπωρηθούν...»,

9/9/1974 : Ασκείται δίωξη κατά παντός υπευθύνου για τα εγκλήματα που διαπράχθηκαν στο Πολυτεχνείο, στις 17 Νοέμβρη 1973. Η έρευνα ανατίθεται στον εισαγγελέα Δημήτριο Τσεβά.
Ο Λυκουρέζος καταθέτει μήνυση κατά των «πρωταιτίων» της χούντας : Παπαδόπουλου, Μακαρέζου, Ιωαννίδη, Λαδά. Ασλανίδη, Λέκκα, Καρύδα, Ρουφογάλη, Κ. Παπαδόπουλου, Χατζηπέτρου, Φραγκίσκου, Ζαϊτάκη, Σπαντιδάκη και Μπαλόπουλου.

11/9/1974 : Αρχίζει η «κάθαρση» στα σώματα ασφαλείας. Τίθενται σε διαθεσιμότητα : (από την Αστυνομία Πόλεων) Μάλλιος, Μπάμπαλης, Καραπαναγιώτης, Σμαΐλης, Καλύβας, Γιαννικόπουλος, Κραββαρίτης και (από την Χωροφυλακή) Παπαλεξίου, Κατσούλης, Χαλούλιας, Γάκης, Χρηστάκης, Τετραδάκος και Ηλιόπουλος.

12/9/1974 : Η «κάθαρση» προχωρεί στην τοπική αυτοδιοίκηση με το ξήλωμα των διορισμένων από τη χούντα δημάρχων και κοινοταρχών, καθώς και στο χώρο των συνδικαλιστών, όπου τα πρωτοδικεία κηρύσσουν έκπτωτες τις «δοτές» διοικήσεις.
Στο ΒΗΜΑ δημοσιεύεται η πρώτη συνέντευξη βασανιστή της ΕΣΑ, του Βλάση Ανδρικόπουλου προς τον Νίκο Κακαουνάκη. Θυμίζουμε ότι ο βασανιστής (που με αίτησή του στο πρωτοδικείο Αθήνας άλλαξε το επίθετό του σε «Παπουτσής»), μετά το 1981, προσελήφθη στα ΕΛ.ΤΑ. για να μπλεχτεί πριν από 5-6 χρόνια στην περίφημη ληστεία.

16/9/1974 : Συγκροτείται επιτροπή του υπουργείου παιδείας για να ερευνήσει τις καταγγελίες φοιτητών για τη χουντική δραστηριότητα καθηγητών των ανωτάτων σχολών.
Ο εισαγγελέας του Αρείου Πάγου, Παναγιώτης Θεράπος (που, χωρίς να παραιτηθεί, έγινε υπουργός δικαιοσύνης της χούντας) υποβιβάζεται σε εφέτη. Λίγο αργότερα, ο Θεράπος παραπέμπεται ως υπεύθυνος για τη σφαγή του Πολυτεχνείου.

21/9/1974 : 36 αξιωματικοί αποστρατεύονται ως χουντικοί.

26/9/1974 : Ο Δημήτριος Ιωαννίδης πηγαίνει για να εξεταστεί απ' τον Τσεβά για την σφαγή του Πολυτεχνείου. Συνοδεύεται από ένοπλους σωματοφύλακες, μεταξύ των οποίων αναγνωρίζεται ο εν ενεργεία ταγματάρχης Παρασκευάς Μπόλαρης. Ο αστυνομικός διευθυντής Χρήστος Καραθανάσης, προσπαθεί να τον φυγαδεύσει, ο κόσμος όμως, που παρακολουθεί, τον αναγκάζει να συλλάβει τον ταγματάρχη και να τον οδηγήσει στην εισαγγελία.

16/10/1974 : Ο Τσεβάς ολοκληρώνει την «έρευνα» και παραδίδει το πόρισμα σον προϊστάμενο της εισαγγελίας Κωνσταντίνο Φαφούτη, «θάβοντας» πάνω από 200 νεκρούς, αφού «δεν βρίσκει στοιχεία που να επιβεβαιώνουν ότι σκοτώθηκαν στο Πολυτεχνείο».

18/10/1974 : Ο δικτάτορας Γ. Παπαδόπουλος, που εξακολουθεί να βρίσκεται υπό περιορισμό στην έπαυλή του, στο Λαγονήσι, καταθέτει μήνυση για «παράνομη κράτησή του, σε συνθήκες απομόνωσης». Πρόκειται για την πρώτη «νομική» αντίδραση των χουντικών στις μεταχουντικές διώξεις τους.

21/10/1974 : Ο Φαφούτης ασκεί την τελική δίωξη για την σφαγή του Πολυτεχνείου, με βάση το πόρισμα του Τσεβά και παραπέμπει την υπόθεση στον 8ο τακτικό ανακριτή Χ. Παπαδάκη.

23/10/1974 : Οι Γεώργιος Παπαδόπουλος, Νικόλαος Μακαρέζος, Στυλιανός Παττακός, Ιωάννης Λαδάς και Μιχαήλ Ρουφογάλης (οι δυο τελευταίοι, αρχηγοί, αντίστοιχα, της ΕΣΑ και της ΚΥΠ), μεταφέρονται με αυστηρά μέτρα ασφαλείας στο ξενοδοχείο «Καρθαία» της Τζιάς, όπου θα μείνουν μέχρι να κριθούν προφυλακιστέοι.

24/10/1974 : Ο εισαγγελέας Μενέλαος Κουτσάκος προτείνει στην ολομέλεια εφετών την παραπομπή των μηνυομένων από τον Λυκουρέζο για έσχατη προδοσία.

29/10/1974 : Ο υποστράτηγος της Χωροφυλακής και επικεφαλής των ΜΕΟ (Μικτών Επιτελικών Ομάδων) του υπουργείου δημόσιας τάξης), Σταύρος Βαρνάβας, παραιτείται, όταν οι εφημερίδες αποκαλύπτουν την εγκληματική του δράση κατά την σφαγή του Πολυτεχνείου το 1973.

1/11/1974 : Η ολομέλεια εφετών δέχεται την πρόταση Κουτσάκου και ορίζει εισηγητή-ανακριτή τον εφέτη Γεώργιο Βολτή (και όχι τον Παναγιώτη Λογοθέτη που είχε προτείνει ο Κουτσάκος). Εκτός από τους περιλαμβανόμενους στη μήνυση Λυκουρέζου, η ολομέλεια παραπέμπει με την ίδια κατηγορία κι όσους άλλους αποκαλυφθούν ένοχοι, κατά την πορεία της ανάκρισης.

3/11/1974 : Στην ΑΥΓΗ, ο Μποστ γράφει :

> Πόσον γρήγορα περνούν αι ημέρε... Μπήκαμε εσίως εις τον νέον μήνα Νοέμβριον. Πρέπει πάλιν να ετοιμάσομαι 120.000 δραχμάς δια το ξενοδοχείον «Καρθέα», πριν έβρη αφορμήν ο ξενοδόχος κε μας τους σπάλη πίσο...».

11/11/1974 : Κεντρική προεκλογική συγκέντρωση της χουντικής ΕΘΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗΣ ΕΝΩΣΕΩΣ που έχει ιδρύσει ο Πέτρος Γαρουφαλιάς. Φυσικά, γελοιοποιείται. Το γεγονός, όμως, ότι, πριν περάσουν καλά-καλά 4 μήνες από την πτώση της χούντας, οι χουντικοί εμφανίζονται στην πολιτική ζωή της χώρας προκαλεί σε αρκετούς κάποιον φόβο.

17/11/1974 : Οι πολιτικάντηδες «τιμούν» την εξέγερση του Πολυτεχνείου με τις πρώτες μεταχουντικές εκλογές. Όπως είναι αναμενόμενο, η Νέα Δημοκρατία «σαρώνει». Η ΕΔΕ του Γαρουφαλιά παίρνει το 1,1% των ψήφων.

29/11/1974 : Ο Μακάριος επιστρέφει απ' το Λονδίνο στην Κύπρο, μέσω Αθηνών, όπου μιλάει στο Σύνταγμα σ' ένα ενθουσιώδες πλήθος που πάλλεται από φρονήματα εθνικά και ...αντιχουντικά.

1/12/1974 : Η Δέσποινα Παπαδοπούλου κρίνεται προφυλακιστέα και οδηγείται στον Κορυδαλλό. Την επόμενη μέρα, καταβάλλει τα χρήματα που κατηγορείται ότι πήρε παράνομα από το δημόσιο και αποφυλακίζεται.

4/12/1974 : Αρχίζει «κάθαρση» (που δεν ολοκληρώνεται ποτέ) στο δικαστικό σώμα.

8/12/1974 : Στο δημοψήφισμα, η «Αβασίλευτη Δημοκρατία» παίρνει το 70 %, ενώ η «Βασιλευομένη» το 30% των ψήφων (σύμφωνα με τους βασιλικούς, το ποσοστό τους είναι 31 %, ποσοστό που μεταβάλλεται σε σύνθημά τους στις επόμενες εκλογές).

13/12/1974 : 7 χρόνια μετά το «αντιπραξικόπημα» του Γλύξμπουργκ (13/12/1967) και έναν μήνα μετά την εκλογή του με το ψηφοδέλτιο της Νέας Δημοκρατίας, ο βασιλόφρων Σπύρος Θεοτόκης (επανειλημμένα βουλευτής και υπουργός της προχουντικής ΕΡΕ) ανακοινώνει την παραίτησή του από το βουλευτικό αξίωμα.

συνέχεια στην επόμενη σελίδα

Οι ακροδεξιές οργανώσεις στη μεταχουντική εποχή

συνέχεια απ' την προηγούμενη σελίδα

19/12/1974 : Οι γονείς του 15χρονου Βασίλη Πεσλή, που δολοφονήθηκε το πρωί της 21/4/1967, καταθέτουν μήνυση.

29/12/1974 : Ο εφέτης-ανακριτής Γ. Βολτής πηγαίνει στην Τζια για να πάρει τις απολογίες των κατηγορουμένων. Οι χουντικοί ζητούν και παίρνουν 20ήμερη προθεσμία.

3/1/1975 : Σάλος ξεσπάει από την είδηση που δημοσιεύεται σ' όλες τις εφημερίδες : «Άντρες» της Χωροφυλακής Αλιβερίου βασανίζουν με φάλαγγα τον φοιτητή Νίκο Πάντζιαλη, την παραμονή της Πρωτοχρονιάς, επειδή «προσέβαλε την τιμή των σωμάτων ασφαλείας».

9/1/1975 : Η κυβέρνηση καταθέτει στη βουλή ψήφισμα, στο οποίο η κατάληψη της εξουσίας απ' τον στρατό, στις 21/4/1967, χαρακτηρίζεται «πραξικόπημα» (ως τότε ήταν, επίσημα, «επανάστασις»). Πρόκειται για το γνωστό πια Δ΄ Ψήφισμα (η βουλή το εγκρίνει λίγες μέρες αργότερα) που αποκτά ισχύ νόμου του κράτους. Κατ' αυτό, όλες οι κυβερνήσεις της 7ετίας, ήταν «κυβερνήσεις βίας», γεγονός που έρχεται σε αντίθεση με τον μετέπειτα χαρακτηρισμό του πραξικοπήματος ως «στιγμιαίου».

14/1/1975 : Προφυλακίζεται, με ένταλμα του Βολτή, στον Κορυδαλλό ο Δημήτριος Ιωαννίδης. Ο δικηγόρος του, Γ. Αλφαντάκης (παλιός ΕΚΟΦίτης που, στη διάρκεια των δικών της χούντας απέκτησε το παρατσούκλι «Λασπαντάκης», λόγω των συκοφαντικών υπερασπιστικών του μεθόδων και που πρόσφατα «ξανάπαιξε μπάλλα» στην υπόθεση του Βοσκόπουλου) διανέμει στις εφημερίδες αντίγραφα του πολυσέλιδου υπομνήματος του πελάτη του προς τον εφέτη-ανακριτή, του οποίου δεν δημοσιεύονται, φυσικά, παρά ελάχιστα αποσπάσματα. Χαρακτηριστικό είναι πως το υπόμνημα το «θάβει» ακόμη κι ο χουντικός ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΚΟΣΜΟΣ, αποκαλύπτοντας έτσι το βαθύ χάσμα που υπάρχει ανάμεσα στον Ιωαννίδη και τον Παπαδόπουλο.

17/1/1975 : Αίσθηση προκαλεί δημοσίευμα της ΑΥΓΗΣ που αποκαλύπτει ότι ο δολοφόνος του Παναγιώτη Ελή (δολοφονήθηκε στις 21/4/1967 ενώ ήταν κρατούμενος στον Ιππόδρομο, επειδή «είχε το θράσος» να ζητήσει ένα ποτήρι νερό), ίλαρχος Κωνσταντίνος Κώτσαρης, εξακολουθεί να υπηρετεί στον στρατό.

20/1/1975 : Οι 5 της Τζιας μεταφέρονται με την πυραυλάκατο Ευνίκη στον Πειραιά και κλείνονται (προφυλακισμένοι) στην Α΄ ακτίνα του Κορυδαλλού.

22/1/1975 : Αρχίζει η τακτική ανάκριση για τα βασανιστήρια στην ΕΣΑ (ΕΑΤ/ΕΣΑ, ΛΕΣΑ Ν.Φιλαδελφείας, ΚΕΣΑ κλπ.) από τον ταξίαρχο δικαστικού Μορφόπουλο.

24/1/1975 : Αρχίζουν οι ανακρίσεις για τα βασανιστήρια στην ασφάλεια και τα αστυνομικά τμήματα. Την περίοδο της παπαδοπουλικής χούντας αναλαμβάνει ο εισαγγελέας Σαρρέας, ενώ την ιωαννιδική ο εισαγγελέας Σουλτανιάς.

26/1/1975 : Η Νέα Τάξις, που μέχρι τώρα περιορίζεται στην αναγραφή συνθημάτων σε τοίχους, περνάει σε δυναμικότερη φάση. Τα ξημερώματα, μέλη της επιτίθενται σε παρέα φοιτητών και μαχαιρώνουν τον Βασίλη Γεωργιάδη. 3-4 μέρες νωρίτερα, είχε συλληφθεί ο Ιταλός νεοφασίστας Elio Massagrande, που είχε έρθει για να βοηθήσει τους «δοκιμαζόμενους ομοϊδεάτες του», ξεπληρώνοντας έτσι κάποια παλιότερα χρέη στον ιδεολογικό καθοδηγητή των Ελλήνων νεοφασιστών, Κώστα Πλεύρη. Ενάμισυ μήνα αργότερα, ο Massagrande απελαύνεται, χωρίς να δικαστεί για την εδώ δράση του.

27/1/1975 : Ο Α. Λυκουρέζος καταθέτει νέα μήνυση κατά 104 υπουργών και υφυπουργών των δικτατορικών κυβερνήσεων και κατά του παπαδοπουλικού αρχιεπισκόπου Ιερωνύμου Κοτσώνη (παλιού βασιλικού). Η «σαλαμοποίηση» των δικών της χούντας, πρέπει να πούμε, δεν φαίνεται να ήταν τυχαία, αλλά μέρος οργανωμένου σχεδίου για την πλήρη απαλλαγή των μικρομεσαίων στελεχών του χουντικού μηχανισμού, ο οποίος, βέβαια, ήταν απαραίτητος για το νέο «δημοκρατικό» καθεστώς. Φυσικά, γι' αυτό δεν μπορούν να υπάρχουν άλλες αποδείξεις πέρα από την ίδια την εξέλιξη των γεγονότων. Υπάρχουν, ωστόσο, πάμπολλες «αποχρώσες ενδείξεις» (βλ. σχετικά τον ρόλο της δικηγόρου Φιλάνθης Ψυρρή στις υποθέσεις των «αυτοκτονημένων» της χούντας, στον Αναρχικό, το 1993).

28-29/1/1975 : Καλούνται σε απολογία Φραγκίσκος, Μπαλόπουλος, Καραμπέρης, Θεοφιλογιαννάκος. Γκαντώνας, κλπ., ως «πρωταίτιοι». Ασκούνται διώξεις κατά του αδελφού του δικτάτορα Κωνσταντίνου Παπαδοπούλου, του τ. υπουργού Παύλου Τοτόμη, του ναυάρχου ε.α. Πέτρου Αραπάκη και άλλων στελεχών της δικτατορίας (κυρίως παπαδοπουλικών) για παράνομες «δανειοδοτήσεις» τους από την ΕΤΒΑ (της οποίας διοικητής είχε διατελέσει κάποιο διάστημα ο Τοτόμης) κι άλλες τράπεζες.

30/1/1975 : Ο προϊστάμενος του αναθεωρητικού στρατοδικείου ταξίαρχος Κωνσταντίνος Καλίτσης, μετά το πέρας της ΕΔΕ από τον υποναύαρχο Κουμανάκο, αρχίσει τη δικαστική διερεύνηση των υποθέσεων των βασανιστηρίων στο πλοίο ΕΛΛΗ του πολεμικού ναυτικού.

3/2/1975 : Μαθεύεται ότι ο χουντικός γενικός γραμματέας αθλητισμού (επί Παπαδοπούλου), αντισυνταγματάρχης Κωνσταντίνος Ασλανίδης, ο οποίος έχει κληθεί σήμερα σε απολογία από τον Βολτή, έχει διαφύγει στο εξωτερικό. Έχει ήδη διαφύγει στο εξωτερικό ο τ. γενικός γραμματέας και περιφερειακός διοικητής Ηπείρου του Παπαδόπουλου, Πέτρος Κοτσέλης (τέλη Γενάρη 1975, στη Γερμανία). Ο Ασλανίδης πηγαίνει αρχικά στη Γιουγκοσλαβία, όπου μάλιστα καταδικάζεται για ελαφρά σωματική βλάβη και καταδικάζεται σε ολιγοήμερη φυλάκιση. Στη συνέχεια, φεύγει στην Ιταλία, όπου «εντοπίζεται» από τις ελληνικές αρχές που ζητούν την έκδοσή του. Στην Ιταλία, όμως, ο Ασλανίδης προστατεύεται από τους εκεί φασίστες (Ordine Nuovo, Μαύρη Διεθνής). Ο δικαστής Cocco (που αργότερα εκτελείται από τις Ερυθρές Ταξιαρχίες) απορρίπτει την ελληνική αίτηση (που, έτσι κι αλλιώς, είναι «χλιαρή») κι ο Ασλανίδης φυγαδεύεται στην Βραζιλία. Εκεί, εκτός από επιχειρήσεις, ασχολείται και με την εκπαίδευση αλεξιπτωτιστών μισθοφόρων, σε στρατόπεδο που λειτουργεί υπό την άμεση εποπτεία της CIA. Το 1977, συναντιέται στη Νέα Υόρκη με τον Παύλο Τοτόμη κι άλλους χουντικούς και οργανώνουν «κίνηση για την αποφυλάκιση των Ελλήνων αξιωματικών». (πρόκειται για τις κινήσεις «Ελληνική Αμνηστία», «Κραυγή Αγωνίας», «ΚΑΠΑ», στις οποίες θα αναφερθούμε σε επόμενο τεύχος). Το 1983, βαρειά άρρωστος, ζητάει και παίρνει άδεια να γυρίσει στην Ελλάδα, τελικά όμως δεν έρχεται. Στα τέλη του 1984 ξαναπηγαίνει στις ΗΠΑ για να νοσηλευθεί (έχει σοβαρό καρκίνο) και πεθαίνει στις αρχές του επόμενου χρόνου. Μέχρι πριν λίγα χρόνια, ο γιος του ήταν αξιωματικός του ελληνικού στρατού και υπηρετούσε στη Λήμνο.

Προφυλακίζεται στον Κορυδαλλό ο Ζωιτάκης, ενώ ο αρχηγός στρατού της χούντας Οδυσσεύς Αγγελής τίθεται σε «κατ' οίκον περιορισμό».

4/2/1975 : Προφυλακίζεται ο αδελφός του δικτάτορα, Κωνσταντίνος Παπαδόπουλος ενώ αφήνονται ελεύθεροι οι Αλέξανδρος Χατζηπέτρος (υφυπουργός στην 4η κυβέρνηση του Παπαδόπουλου, ετεροθαλής αδελφός του χουντικού δημάρχου Πειραιά, Αρ. Σκυλίτση) και Ιωάννης Καρύδας (γενικός γραμματέας, υφυπουργός και υπουργός σε διάφορες χουντικές κυβερνήσεις).

συνέχεια στην επόμενη σελίδα

Οι ακροδεξιές οργανώσεις στη μεταχουντική εποχή

συνέχεια απ' την προηγούμενη σελίδα

4-5/2/1975 : Ο υπουργός, υφυπουργός κλπ. της χούντας, Παύλος Τοτόμης, σε βάρος του οποίου έχουν ήδη ασκηθεί αρκετές διώξεις, χωρίς όμως να του απαγορευθεί η έξοδος από τη χώρα, φεύγει «σαν κύριος». Καταφεύγει στις ΗΠΑ, όπου το 1977 πρωτοστατεί στις κινήσεις για την αποφυλάκιση των χουντικών. Συνδέεται κι αυτός με τη Μαύρη Διεθνή. Πεθαίνει το 1983 στις ΗΠΑ.

6/2/1975 : Προφυλακίζεται ο συνταγματάρχης Πέτρος Γκόρος, απ' τους σκληρότερους βασανιστές στο στρατόπεδο Μπογιατίου. (Μεταξύ άλλων, ο εν λόγω κύριος χάραξε με ξιφολόγχη το γυμνό σώμα κρατουμένου κι έρριξε πάνω στις πληγές ασβέστη !). Ο γιος του, Γιάννης Γκόρος, είναι, από εκείνη την εποχή μέχρι σήμερα, ένας από τους «πρώτου μεγέθους αστέρες» του νεοφασιστικού χώρου (σήμερα, συνεργάζεται στενά με τον Μιχαλολιάκο της Χρυσής Αυγής).

8/2/1975 : Οι βασανιστές του Μπογιατίου Εμμ. Παπαδάκης (υπαξιωματικός), Γεωργ. Μπόγρης (έφεδρος αξιωματικός) και Ευ. Μαντζώρος (υπαξιωματικός) προφυλακίζονται στο στρατόπεδό τους (!). Στα τέλη του ίδιου χρόνου, οι δυο πρώτοι απαλλάσσονται με βούλευμα του συμβουλίου εφετών, ενώ ο τελευταίος καταδικάζεται σε φυλάκιση 10 μηνών.

13/2/1975 : Προφυλακίζεται ο πρωτ.ιίτιος Αντώνιος Λέκκας.

15/2/1975 : 25 καθηγητές και υφηγητές πανεπιστημίων παραπέμπονται στα πειθαρχικά, κατηγορούμενοι για συνεργασία με τη χούντα.

17/2/1975 : Δικάζονται οι γορίλλες του Ιωαννίδη, Παρασκευάς Μπόλαρης (θα τον δούμε αργότερα πιο αναλυτικά) και Αρ. Νικολόπουλος (Υπολοχαγός, κατηγορούμενος για χαστούκι σε δημοσιογράφο. Αθωώνεται. Ένα μήνα αργότερα αποστρατεύεται και προσλαμβάνεται ως «προσωπικό ασφαλείας» στις εγκαταστάσεις του Λάτση, στην Τζέντα της Σαουδικής Αραβίας, που έχουν μεταβληθεί σε καταφύγιο δεκάδων χουντικών στρατιωτικών και μπάτσων).

20/2/1975 : Ασκείται ποινική δίωξη κατά Γ. Παπαδόπουλου, Ν. Μακαρέζου, Στ. Παττακού ως ηθικών αυτουργών και κατά αγνώστων ως φυσικών αυτουργών της δολοφονίας του Βασίλη Πεσλή.
Π. Τοτόμης, Κ. Παπαδόπουλος, Π. Αραπάκης κλπ. διώκονται για τις παράνομες δανειοδοτήσεις της ΕΤΒΑ.
Τέλος, ασκείται δίωξη κατά των Π. Κατσέλη και Μίνωος Καλαϊτζάκη (χουντικού νομάρχη Λευκάδας) για την παράνομη μίσθωση σε ιδιώτες ιχθυοτροφείου στη Λευκάδα.

23/2/1975 : Προφυλακίζονται οι βασανιστές της ΕΣΑ Θεοφιλογιαννάκος και Χατζηζήσης.
Κατατίθεται μήνυση κατά του ίλαρχου Ιωάννη Αλμπάνη, που το πρωί της 21/4/1967 δολοφόνησε, στην Πατησίων, την Μαρία Καλαβρού.

24/2/1974 : Ανακοίνωση του υπουργείου άμυνας μιλάει για «ανόητες κινήσεις ελαχίστων αμετανοήτων συνδεομένων με τους πρωτεργάτες της δικτατορίας».

25/2/1975 : Συλλαμβάνονται στον ύπνο 37 επίδοξοι πραξικοπηματίες «με τις πυτζάμες». (βλ. ονόματα στο προηγούμενο τεύχος).
Προφυλακίζεται ο βασανιστής, πρώην διοικητής της ΕΣΑ, Αναστάσιος Σπανός.

1/3/1975 : Η «Ένωση Δημοκρατικών Δικηγόρων Ελλάδας» μηνύει 238 αξιωματικούς των ενόπλων δυνάμεων, ως βασικά στελέχη της χούντας.

5/3/1975 : Ανακοινώνεται ότι σύντομα θα ασκηθεί δίωξη κατά των υπευθύνων της Κυπριακής τραγωδίας.
Λίγες μέρες αργότερα, ανακοινώνεται πως η άσκηση της δίωξης «αναβάλλεται» για μερικές μέρες.
Μια εβδομάδα αργότερα, με νέα ανακοίνωση της κυβέρνησης, ο κόσμος μαθαίνει ότι «για να μην διαταραχθούν οι διεθνείς σχέσεις της χώρας, η άσκηση ποινικής δίωξης κατά των υπευθύνων για το πραξικόπημα της 15/7/1974 και την τουρκική εισβολή και κατοχή στην Κύπρο, αναβάλλεται επ' αόριστο».

6/3/1975 : Αποστρατεύονται ο υποστράτηγος Παύλος Παπαδάκης, οι ταξίαρχοι Νικόλαος Ντερτιλής (πασίγνωστος από τη φωτογραφία του έξω από το Πολυτεχνείο, στις 17/11/1973, με το πιστόλι στο χέρι, αλλά κι από τις πρόσφατες - 21/4/1997, με την ευκαιρία των 30 χρόνων από την επιβολή της χούντας - προκλητικές δηλώσεις του σε τηλεοπτικό σταθμό), Ανδρέας Κονδύλης, Θρασύβουλος Γιοβάνης, Μιχαήλ Γεωργίτσης, Ιωάννης Μανιάτης, Γεώργιος Παπαγεωργίου, Σωκράτης Μπονάτσης, Κωνσταντίνος Κοντώσης και πολλοί άλλοι αξιωματικοί κατωτέρων βαθμών που είχαν αναπτύξει ιδιαίτερη δραστηριότητα επί χούντας.
Ανακοινώνεται ότι θα επαναφερθούν στις ένοπλες δυνάμεις όσοι είχαν διωχτεί από τη χούντα.

10/3/1975 : Ο δικηγόρος του Δ. Ιωαννίδη και των πραξικοπηματιών της 24/2/1975, Γεώργιος Αλφαντάκης, παραπέμπεται στο αυτόφωρο τριμελές πλημμελειοδικείο (κι όχι στο εφετείο, όπως θα έπρεπε, αφού είναι δικηγόρος), κατηγορούμενος για περιύβριση αρχής, πρόκληση σε απείθεια δια του τύπου κλπ.. Ο Αλφαντάκης με δηλώσεις του στον τύπο είχε καταγγείλει τον αρχηγό στρατού Δ. Αρμπούζη ως «προβοκάτορα», που είχε «στήσει» το πραξικόπημα της 24/2/1975, το οποίο δεν ήταν παρά μια οργανωμένη από την κυβέρνηση σκευωρία που αποσκοπούσε στην εκδίωξη «ικανών και γενναίων» αξιωματικών.
Μετά τις απολογίες τους, οι βασανιστές της Ασφάλειας Αθήνας αφήνονται όλοι ελεύθεροι, εκτός του Ευαγγέλου Μάλλιου που προφυλακίζεται στον Κορυδαλλό.

15/3/1975 : Αποστρατεύονται 140 χουντικοί αξιωματικοί όλων των όπλων.
Ο Αλφαντάκης καταδικάζεται σε φυλάκιση 10 μηνών, ασκεί έφεση κι αφήνεται ελεύθερος. Στο εφετείο θα αθωωθεί.

25/3/1975 : Εθνική γιορτή και παρέλαση, στη διάρκεια της οποίας νεοφασίστες επιτίθενται σε αριστερούς νεαρούς που μοιράζουν προκηρύξεις και τραυματίζουν δυο. Το επεισόδιο γενικεύεται και η αστυνομία επεμβαίνει. Συλλαμβάνονται οι νεοφασίστες Αριστοτέλης Καλέντζης και Ιωάννης Μάγκος, καθώς και 5-6 αριστεροί που παραπέμπονται σε κοινή δίκη, με κοινό κατηγορητήριο !

26/2/1975 : Οι δημοσιογράφοι Σπύρος Καρατζαφέρης και Νίκος Κακαουνάκης δέχονται άγρια επίθεση και κακοποιούνται από ένστολους αστυνομικούς και άτομα με πολιτικά. Οι δράστες παραμένουν «άγνωστοι».

29/3/1975 : Ο ίλαρχος Ιωάννης Λυμπέρης είναι ο πρώτος κατηγορούμενος για τη σφαγή του Πολυτεχνείου που προφυλακίζεται.

30/3/1975 : Διεξάγονται οι πρώτες μεταχουντικές δημοτικές και κοινοτικές εκλογές.

1/4/1975 : Ο γιατρός Όθων Χρυσαφίδης καταθέτει μήνυση κατά 91 δικαστών που υπηρέτησαν τη χούντα. Την παραλαμβάνει ο εισαγγελέας εφετών Ιωάννης Ζεγκίνης και την ...θέτει στο αρχείο.
Κανείς δικαστικός δεν διώκεται ποινικά για την χουντική του δράση...
Ο Ιταλός νεοφασίστας Elio Massagrande απελαύνεται στην Ιταλία. Η «Νέα Τάξις» απαντάει με μαζική αναγραφή συνθημάτων σε τοίχους της Αθήνας και με σπάσιμο βιτρινών αριστερών βιβλιοπωλείων.

2/4/1975 : Σ' ένδειξη διαμαρτυρίας για τις φασιστικές προκλήσεις, κλείνουν τα βιβλιοπωλεία της Αθήνας και του Πειραιά.

συνέχεια στην επόμενη σελίδα

Οι ακροδεξιές οργανώσεις στη μεταχουντική εποχή

συνέχεια απ' την προηγούμενη σελίδα

4/4/1975 : Ο υποστράτηγος Π. Παπαδάκης και οι ταξίαρχοι Α. Κονδύλης και Ι. Μανιάτης, που είχαν προφυλακιστεί για τη συμμετοχή τους στο «πραξικόπημα της πυτζάμας», αφήνονται ελεύθεροι,

Και οι τρεις τους, εκτός απ' την «πυτζάμα», είχαν αναμειχθεί και στο πραξικόπημα της 15/7/1974 στην Κύπρο. Ο Παπαδάκης, μάλιστα, φέρεται ως υπεύθυνος της κλοπής 14.000 (!) καλασνίκωφ από το μέγαρο της Αρχιεπισκοπής, λίγες μέρες πριν το πραξικόπημα (τα πήρε - λέει - «για να τα φυλάξει» !).

11/4/1975 : Αριστοτέλης Καλέντζης και Ιωάννης Μάγγος καταδικάζονται σε 4 μήνες ο καθένας για «ελαφρές σωματικές βλάβες», κατά τα επεισόδια της 25/3/1975. Ο Καλέντζης δηλώνει : «Φασίστες είναι οι Ιταλοί. Εγώ είμαι Έλληνας. Είμαι εθνικιστής».

12/4/1975 : Με βούλευμα του συμβουλίου εφετών προτείνεται η παραπομπή 22 μόνο «πρωταιτίων» σε δίκη.

15/4/1975 : Το υπουργείο άμυνας ανακοινώνει : «Τα αρχεία του ΕΑΤ/ΕΣΑ καταστράφηκαν. Διενεργούνται ανακρίσεις».

18/4/1975 : Λήγει η προθεσμία που έθετε το Δ΄ ψήφισμα για την υποβολή μηνύσεων κατά των χουντικών. (Τελικά, υποβλήθηκαν λιγότερες από 100 μηνύσεις, μερικές - οι περισσότερες - τόσο βιαστικά, ώστε τέθηκαν εύκολα στο αρχείο, όπως οι υποθέσεις των «αυτοκτονημένων»).

21/4/1975 : Αδελφωμένα εμφανίζονται στους τοίχους της Αθήνας τα χουντικά όρνια και τα βασιλικά στέμματα. Κατά τα λοιπά, η επέτειος της επιβολής της χούντας περνάει με την δεξίωση στο προεδρικό μέγαρο και τα λογίδια των πολιτικάντηδων, αλλά και με αρκετές καλές τηλεοπτικές εκπομπές και άρθρα στον τύπο, όπου τον πρώτο λόγο έχουν τα θύματα της δικτατορίας.

24/4/1975 : Ο ανακριτής Κωνσταντίνος Ποταμιάνος αρνείται να διενεργήσει έρευνα για όσους συνεργάστηκαν με τη χούντα, μετά την 21/4/1967, λέγοντας ότι «Το αδίκημα της επιβολής της δικτατορίας ήταν στιγμιαίο και συντελέστηκε την 21/4/1967. Είναι αδύνατον να συντελέστηκε από άλλους μετά την παραπάνω ημερομηνία». Την ίδια άποψη υποστηρίζει κι ο εισαγγελέας εφετών Νικόλαος Γανώσης. Ξεσπάει, φυσικά, σάλος, η κυβέρνηση όμως δηλώνει ότι «το θέμα το έχει αναλάβει η ανεξάρτητη δικαιοσύνη κι επομένως κανείς δεν επιτρέπεται να παρέμβει».

Η υπόθεση παραπέμπεται στην ολομέλεια των εφετών, που καταλήγει στο συμπέρασμα ότι το αδίκημα ήταν «διαρκές» κι όχι «στιγμιαίο».

Παρεμβαίνει, ωστόσο, ο εισαγγελέας του Αρείου Πάγου, Ευστάθιος Μπλέτσας, και η απόφαση της ολομέλειας εφετών αναιρείται.

Με το δικαστικό αυτό πραξικόπημα, απαλλάσσονται από κάθε δίωξη πάνω από 2.000 φασίστες που - στη διάρκεια - της 7ετίας - σκότωσαν, βασάνισαν και καταλήστεψαν το λαό, στο όνομα της «δημοκρατικής» αρχής της διάκρισης των εξουσιών και της δικαστικής «ανεξαρτησίας».

15/5/1975 : Πιάνεται στη Θεσσαλονίκη ο ταγματάρχης Μιχαήλ Κουρκουλάκος, γιος του ταγματασφαλίτη γερμανοτσολιά της κατοχής, Νίκου Κουρκουλάκου, Προφυλακίζεται κατηγορούμενος για βασανισμούς. Τον Ιούλιο του ίδιου χρόνου αφήνεται ελεύθερος με εγγύηση και φεύγει στο εξωτερικό, για να καταλήξει - πού αλλού ; - στις ΗΠΑ, όπου, μετά την κατοχή, είχαν καταφύγει αρκετοί συγγενείς του. Ο Κουρκουλάκος είναι ένας από τους δολοφόνους του Γιώργη Τσαρουχά. Μέχρι το 1986 ζούσε στις ΗΠΑ, χωρίς ποτέ να ζητηθεί η έκδοσή του από τις ελληνικές αρχές.

Συλλαμβάνεται ο «πρωταίτιος» Κωνσταντίνος Καρύδας καθώς προσπαθεί να διαφύγει στο εξωτερικό.

22/5/1975 : Το συμβούλιο εφετών παραπέμπει οριστικά 24 «πρωταίτιους». Είναι οι :

Γεώργιος Παπαδόπουλος
Νικόλαος Μακαρέζος
Στυλιανός Παττακός
Γρηγόριος Σπαντιδάκης
Γεώργιος Ζωιτάκης
Οδυσσεύς Αγγελής
Δημήτριος Ιωαννίδης
Ιωάννης Λαδάς
Κωνσταντίνος Ασλανίδης
Αντώνιος Λέκκας
Μιχαήλ Ρουφογάλης
Κωνσταντίνος Παπαδόπουλος
Μιχαήλ Μπαλόπουλος
Πέτρος Κωτσέλης
Κωνσταντίνος Καρύδας
Δημήτριος Σταματελόπουλος
Αλέξανδρος Χατζηπέτρος
Στέφανος Καραμπέρης
Νικόλαος Γκαντώνας
Ιωάννης Παλαιολόγου
Θεόδωρος Θεοφιλογιαννάκος
Ευάγγελος Τσάκας
Νικόλαος Ντερτιλής
και Γεώργιος Κωνσταντόπουλος.

Ο Άρειος Πάγος, που μετά την προσφυγή του Μπλέτσα εξετάζει το θέμα του στιγμιαίου, απορρίπτει την αίτηση να εξαιρεθούν από τη σύνθεση οι χουντικοί αρεοπαγίτες : Κ. Μαρμαράς, Σπ. Γάγκας, Χρ. Καθάρειος, Χρ. Κομοτούρος, Σολ. Ράγκας, Γ. Καραμάνος, Ηλ. Τριανταφύλλου, Ι. Μαρινάκος, Α. Παπαχρήστου, Γ. Παπανικολάου, Α. Τσαμπούλας και Α. Τέντες.

29/5/1975 : Ο 2ος τακτικός ανακριτής Αθήνας, Δ. Σουλτανιάς, αρχίζει έρευνα για τις δραστηριότητες της «Νέας Τάξεως» (Σπάσιμο βιβλιοπωλείων, επιθέσεις με εκρηκτικούς μηχανισμούς σε γραφεία κομμάτων, ξυλοδαρμοί πολιτών κλπ.).

6/6/1975 : Ασκείται δίωξη κατά ομάδας χουντικών αξιωματικών για δολοφονίες στρατιωτών και οικονομικά σκάνδαλα, στα οποία είναι αναμεμιγμένος κι ο πανεπιστημιακός καθηγητής και μεγαλοκαρχαρίας Στρατής Ανδρεάδης. Κανείς τους δεν φτάνει ποτέ σε δικαστήριο. Όσο για τους φαντάρους που δολοφονήθηκαν επί χούντας, μέχρι σήμερα εξακολουθούν να ψάχνουν τους δολοφόνους τους.

Δυο ακόμη υπόδικοι υπουργοί της δικτατορίας, ο Φαίδων Καβαλλιεράτος κι ο Κωνσταντίνος Παπαδάκης, φεύγουν στο εξωτερικό.

Ο εισαγγελέας του Αρείου Πάγου και συνένοχος στη σφαγή του Πολυτεχνείου, Παναγιώτης Θεράπος, τιμωρείται με «οριστική παύση» (!!!), χωρίς βέβαια να στερηθεί την σύνταξή του... Ο άλλος εισαγγελέας, ο Κυριαζής, που είχε συντάξει το πόρισμα για τους «βανδαλισμούς των Αναρχικών (sic) και των αριστερών, κατά την κατάληψη του Πολυτεχνείου», το Νοέμβρη του 1973, δεν διώκεται ποτέ, ούτε καν πειθαρχικά.

17/6/1975 : Ο Θεοφιλογιαννάκος υποβιβάζεται σε οπλίτη ! (Εδώ, η «τιμωρία» είχε, πάντως, επιπτώσεις στη σύνταξη...).

συνέχεια στην επόμενη σελίδα

Οι ακροδεξιές οργανώσεις στη μεταχουντική εποχή

συνέχεια απ' την προηγούμενη σελίδα

20/6/1975 : Στη Θεσσαλονίκη αρχίζουν δίκες βασανιστών. Κατηγορούμενοι : Βασίλειος Καραμήτσος και Α. Οικονόμου, ανθυπασπιστής και υπενωμοτάρχης της Χωροφυλακής, αντίστοιχα.

21/6/1975 : Οι Ιταλοί καραμπινιέροι συλλαμβάνουν, μετά από σήμα της Ιντερπόλ, τον Κωνσταντίνο Ασλανίδη, στο Πόρτο Φίνο. Ο Ασλανίδης ζητάει (κι όπως είδαμε, παίρνει) πολιτικό άσυλο.

25/6/1975 : Το πλημμελειοδικείο Θεσσαλονίκης καταδικάζει τον βασανιστή χωροφύλακα Ι. Παπουλίδη (υφιστάμενο του διαβόητου Καραμήτσου) σε φυλάκιση 10 μηνών.

Ο Ιταλός νεοφασίστας Angelo Angelli, συνεργάτης του Elio Massagrande, εκδίδεται στην Ιταλία με απόφαση του πενταμελούς εφετείου Αθήνας. Η «Νέα Τάξις» διακοσμεί και πάλι κάποιους τοίχους με συνθήματα , αντικομμουνιστικού περιεχομένου, αλλά ανούσια, αφού οι «συγγραφείς» τους δεν τολμούν να ζητωκραυγάσουν ανοιχτά τον Μουσολίνι.

26/6/1975 : Αρχίζει η δίκη του ίλαρχου Κωνσταντίνου Κώτσαρη, που στις 21/4/1967 δολοφόνησε τον κρατούμενο Παναγιώτη Ελή, όταν ο τελευταίος τόλμησε να ζητήσει ένα ... ποτήρι νερό ! Απολογούμενος ο Κώτσαρης είπε : «Μισούσα τους κομμουνιστές, γιατί, όταν ως εύελπις περνούσα με τη στολή μου στους δρόμους της Κοκκινιάς, μου φώναζαν να βάλω το σπαθάκι μου στον κ... μου». Το διαρκές στρατοδικείο Αθήνας θα κάνει, τελικά, δεκτό τον ισχυρισμό του και θα του αναγνωρίσει το ελαφρυντικό του «βρασμού ψυχής» ! Θα καταδικαστεί σε 8 χρόνια και ένα χρόνο αργότερα «υποβιβάζεται σε στρατιώτη». Την ίδια μέρα, παραπέμπεται, με βούλευμα, να δικαστεί και για το «πραξικόπημα της πυτζάμας» της 24/2/1975, κατηγορία απ' την οποία τελικά αθωώνεται. Αποφυλακίζεται λόγω «καλής διαγωγής», το 1977 και το ρίχνει στο εμπόριο, παίρνοντας και άδεια εμπορικού αντιπροσώπου.

2/7/1975 : Η ολομέλεια του Αρείου Πάγου δέχεται την αναίρεση του εισαγγελέα Ευσταθίου Μπλέτσα και, με το υπ' αρ. 684/75 βούλευμά της, χαρακτηρίζει «στιγμιαίο» το αδίκημα της επιβολής της χούντας. <u>Ουσιαστικά και τυπικά, Η ΧΟΥΝΤΑ, σαν αδίκημα, σαν οργάνωση, σαν θεσμός, σαν δράστες, ΑΘΩΩΝΕΤΑΙ.</u>

Προφυλακίζεται ο βασανιστής της Ασφάλειας Αθήνας, Πέτρος Μπάμπαλης, ενώ αποφυλακίζεται ο, επίσης βασανιστής της ίδιας υπηρεσίας, Ιωάννης Καλύβας, που είχε προφυλακιστεί για τη σφαγή του Πολυτεχνείου.

4/7/1975 : Ο σάλος που έχει ξεσπάσει, λόγω «στιγμιαίου», υποχρεώνει το συμβούλιο εφετών να παραπέμψει στο κακουργιοδικείο 32 βασανιστές. Οι παραπεμπόμενοι είναι : Δημήτριος Λουκόπουλος, Βασίλειος Κραβαρίτης, Κωνσταντίνος Σμαΐλης, Κωνσταντίνος Καραπαναγιώτης, Κωνσταντίνος Τσικριπής, Γεώργιος Γκάνος, Πέτρος Μπάμπαλης, Χαράλαμπος Παύλου, Ιωάννης Καλύβας, Παναγιώτης Κανούσης, Βασίλειος Ζούζουλας, Παναγιώτης Γάγος, Ιωάννης Κανέλλος, Θεόδωρος Κατσάκης, Ευάγγελος Μάλλιος και Γεώργιος Καρούζος (από την Ασφάλεια Αθήνας) και Πέτρος Γκόρος, Θωμάς Κωνσταντίνου, Κωνσταντίνος Μάντζιος, Άνθιμος Μουρατίδης, Αλέξανδρος Σάμπαλης, Αριστείδης Κεσικιάδης, Κωνσταντίνος Καρακατζάς, Ευστάθιος Ματζώρος, Εμμανουήλ Παπαδάκης, Γεώργιος Μπόγρης, Σταμάτιος Σκαλέρης, Ιωάννης Δράκος, Ιωάννης Κυριακός, Ανδρέας Γεωργίου, Δημήτριος Χριστογιάννης και Αντώνιος Κοκκινάκης (από την ΕΣΑ).

Στη Θεσσαλονίκη, το συμβούλιο πλημμελειοδικών παραπέμπει στο κακουργιοδικείο τους βασανιστές : Μιχαήλ Κουρκουλάκο (ταγματάρχη), Νικόλαο Τετραδάκο (μοίραρχο), Βασίλειο Καραμήτσο (ανθυπασπιστή), Πέτρο Παπουτσή και Γεώργιο Μυργιαλάκη (χωροφύλακες). Οι παραπεμπόμενοι κατηγορούνται και για την δολοφονία του Γιώργη Τσαρουχά).

Ο υπουργός δημόσιας τάξης, στρατηγός (ε.α.) Σόλων Γκίκας δηλώνει : <u>«Οργάνωση με το όνομα «Νέα Τάξις» δεν υπάρχει. Στον τηλεφωνικό κατάλογο δεν υπάρχει ούτε όνομα, ούτε διεύθυνση, ούτε τηλέφωνό της»</u> !!!

11/7/1975 : Παραπέμπονται κι άλλοι στρατιωτικοί βασανιστές (Νικόλαος Χατζηζήσης, Θεόδωρος Θεοφιλογιαννάκος, Αναστάσιος Σπανός, Θεοφάνης Οικονόμου, Γεώργιος Τσάλλας, Δημ. Αντωνόπουλος, Μιχαήλ Κουλουμβάκης, Δημήτριος Παπαχαραλάμπους, Ηλίας Νικολόπουλος, Δημήτριος Κόφφας (επίατρος), Παύλος Διαμαντόπουλος, Ανδρέας Γεωργίου, Πέτρος Γκόρος, Φώτιος Πεταλάς και οι ΕΣΑτζήδες φαντάροι Μιχαήλ Πέτρου, Ιωάννης Αγγελής - «Τσέλιγκας», Νικόλαος Καινιχ, Ευάγγελος Δεμερτζίδης - «Σερίφης», Δημοσθένης Σταμπολίδης, Ηρακλής Μπλιώνας, Μιχαήλ Μπότης, Χριστόφορος Γκουντέβας, Νεκτάριος Μακρυγιάννης, Δημήτριος Λίτσας, Στυλιανός Σουγιουτζόγλου, Σπυρ. Γιούλης, Άνθιμος Μουρατίδης, Αναστάσιος Μπαρλιάς, Γεώργ. Σταράκης, Γεωργ. Καμπανάς, Αλέξανδρος Λαβράνος και Χριστόφορος Μογιάνος.

Το αναθεωρητικό στρατοδικείο μειώνει την ποινή του Παρασκευά Μπόλαρη, για την οπλοφορία, από 3 σε 2 μήνες, με τριετή αναστολή και χρηματική μετατροπή. Την άλλη μέρα, ο Μπόλαρης εξαφανίζεται.

21/7/1975 : Αρχίζει η δίκη των «Φλεβαριανών» πραξικοπηματιών, που θα τους δούμε λεπτομερέστερα σε επόμενο τεύχος.

23/7/1975 : Μπάτσοι και οργανωμένοι φασίστες επιτίθενται σε απεργούς οικοδόμους, στο κέντρο της Αθήνας. Τα επεισόδια συνεχίζονται ως αργά τη νύχτα, με επίκεντρο το Πολυτεχνείο και τα Εξάρχεια, που πνίγονται στα δακρυγόνα και ασφυξιογόνα. Τραυματίζονται πάνω από 100 διαδηλωτές και περαστικοί, οι 4 από αστυνομικά περίστροφα. Κυβέρνηση (Νέα Δημοκρατία) και αντιπολίτευση (με προεξάρχον το ΚΚΕ) κατηγορούν ως υπεύθυνους τους διαδηλωτές και τους βαφτίζουν «χουντικούς προβοκάτορες» ! Πρόκειται για την «αρχή του τέλους» της αντιχουντικής - αντιφασιστικής ενότητας που είχε επικρατήσει τα τελευταία χρόνια.

28/7/1975 : Αρχίζει στον Κορυδαλλό, σε «ειδικά διαμορφωμένη αίθουσα», η δίκη των «πρωταιτίων», για την οποία έχουν γραφτεί ολόκληρα βιβλία που δεν θα τα επαναλάβουμε. Σημειώνουμε, μόνο, πως, με τη δίκη αυτή, εγκαινιάζεται η «δημοκρατική» τακτική της διεξαγωγής δικών σε τόπο άλλον από εκείνον που ορίζουν οι νόμοι, δηλαδή όχι στα δικαστήρια..

9/8/1975 : Βγαίνει η απόφαση του διαρκούς στρατοδικείου Αθήνας για το «πραξικόπημα της πυτζάμας».

23/8/1975 : Το 5μελές εφετείο Αθήνας βγάζει την απόφαση για τους πρωταίτιους.

Γ. Παπαδόπουλος, Ν. Μακαρέζος και Στ. Παττακός : Θάνατος, ισόβια και καθαίρεση.

Γρ. Σπαντιδάκης, Γ. Ζωιτάκης, Δ. Ιωαννίδης, Ι. Λαδάς, Α. Λέκκας, Μ. Ρουφογάλης, Κ. Παπαδόπουλος και Μ. Μπαλόπουλος : Ισόβια και 10ετής κάθειρξη.

Οδ. Αγγελής και Ν. Ντερτιλής : 20 χρόνια.

Στ. Καραμπέρης και Ν. Γκαντώνας : 15 χρόνια.

Γ. Κωνσταντόπουλος : 12 χρόνια.

Ε. Τσάκας : 8 χρόνια.

Δ. Σταματελόπουλος : 5 χρόνια.

Κ. Καρύδας και Α. Χατζηπέτρος αθωώνονται.

συνέχεια στην επόμενη σελίδα

Οι ακροδεξιές οργανώσεις στη μεταχουντική εποχή

συνέχεια απ' την προηγούμενη σελίδα

Όπως είπαμε [redacted] πιο πριν, από τους αξιωματικούς [redacted] πρωτοστάτησαν στην επιβολή της χούντας, [redacted] 9 στους [redacted] δεν διώκονται καν. Καταδικάζονται ελάχιστοι, μόνο [redacted] μόνο «για τα μάτια του κόσμου».

Ωστόσο, ακόμη [redacted] η «αυστηρότητα» του στρατοδικείου δεν αντέχει [redacted] κάποιες πιέσεις.

Πριν ακόμη βγει η απόφαση, τα τηλέφωνα μεταξύ Αμερικανικού Υπουργείου Εξωτερικού, Αμερικανικής Πρεσβείας της Αθήνας [redacted] Ελληνικής Πρωθυπουργίας έχουν κυριολεκτικά ερυθροπυρωθεί.

Δυο ώρες μετά την έκδοση της απόφασης, η κυβέρνηση ανακοινώνει : «Οι θανατικές ποινές δεν πρόκειται να εκτελεσθούν».

[redacted] : Βγαίνει η απόφαση [redacted] διαρκούς στρατοδικείου Αθήνας (επίτροπος ήταν ο Μιχαήλ Ζούβελος) για τους βασανιστές της ΕΣΑ.:

- Νικόλαος Χατζηζήσης, 23 χρόνια - Θεόδωρος Θεοφιλογιαννάκος, 20 χρόνια - Αναστάσιος Σπανός, 20 χρόνια - Γεώργιος Τσάλλας, 15 χρόνια - Δημ. Παπαχαραλάμπους, 7 χρόνια- Δημ. Κόφφας, 7 χρόνια - Νικόλαος Καίνιχ, 7 χρόνια - Δημ. Αντωνόπουλος, [redacted] χρόνια - Μιχαήλ Πέτρου, 6 χρόνια - Ιωάννης Αγγελής (Τσέλιγκας), 5 χρόνια) - Φώτιος Πεταλάς, 4 χρόνια - Ευάγγελος Δεμερτζίδης (Σερίφης), 4 χρόνια - Π. Διαμαντόπουλος, 2 χρόνια - Θεοφάνης Οικονόμου, 1 χρόνο με αναστολή - Πέτρος Γκόρος, [redacted] μήνες (!!!) - Χριστόφορος Γκουντέβας, 5 μήνες με [redacted] στολή
- Μιχαήλ Κουλουμβάκης, Ηλίας Νικολόπουλος, Ανδρέας Γεωργίου, Δημ. Σταμπολίδης, Ηρακλής Μπλιώνας, Μιχαήλ Μπότης, Νεκτάριος Μακρυγιάννης, Δημ. Λίτσας, Στ. Σουγιουτζόγλου, Σπυρ. Γιούλης, Ανθιμος Μουρατίδης, Αναστάσιος Μπαρλιάς, Γεώργιος Σταράκης, Γεώργιος Καμπανάς, [redacted] Αλέξανδρος Λαβράνος, αθώοι.

Η δίκη χωρίστηκε ως προς τον Χριστόφορο Μογιάνο, [redacted] δεν ήταν παρών. Λίγο αργότερα μαθεύεται πως έχει διαφύγει στη Σουηδία.

23/9/1975 : Παραπέμπονται [redacted] ίλαρχος Ιωάννης Αλμπάνης, ως φυσικός, και [redacted] Παπαδόπουλος, Μακαρέζος [redacted] Παττακός, ως ηθικοί αυτουργοί της δολοφονίας της Μαρίας Καλαβρού (την 21/4/1967).

25/9/1975 : Ο υπομοίραρχος Ανδρέας Γραμματικός κι ο χωροφύλακας Κωνσταντίνος Μπόγδος, που βασάνισαν στις 31/12/1974 (μεταχουντικά) τον Ν. Πάντζιαλη στο Αλιβέρι, δικάζονται στο πλημμελειοδικείο Χαλκίδας. Ο Γραμματικός καταδικάζεται [redacted] 5 μήνες (θα ασκήσει έφεση [redacted] θα αθωωθεί). Ο Μπόγδος αθωώνεται.

26/9/1975 : Στη Θεσσαλονίκη καταδικάζονται [redacted] βασανιστές της Χωροφυλακής : Ν. Τετραδάκος (7 χρόνια), Π. Ταμπάκης (4 χρόνια) [redacted] Β. Μπουζιάνης (2 χρόνια [redacted] 4 μήνες).

3/10/1975 : Ο βασανιστής Χρήστος Κυριακόπουλος (Ανθυπασπιστής της Χωροφυλακής) καταδικάζεται [redacted] Πύργο [redacted] μήνες.

Ο «πρύτανις των τανκς» Ευάγγελος Σδράκας, [redacted] ζήτησε από το στρατό να επέμβει [redacted] κατειλημμένο πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης, στις 17/11/1973, ζητάει να συσταθεί νέο πειθαρχικό, [redacted] συμμετοχή αρεοπαγιτών, για να επανεξετάσει τις υποθέσεις [redacted] 200 περίπου πανεπιστημιακών [redacted] είχαν τιμωρηθεί πειθαρχικά ως συνεργάτες της χούντας.

4/10/1975 : Ο υπολοχαγός Παναγιώτης Καραχάλιος, [redacted] στις 15/7/1974 πυροβόλησε, στη Λευκωσία, τον Κύπριο υπολοχαγό Ερμή Χριστοδούλου και τον άφησε ανάπηρο, καταδικάζεται από το διαρκές στρατοδικείο Αθήνας, για «ελαφρά σωματική βλάβη εξ αμελείας» (!!!) [redacted] φυλάκιση 13 μηνών.

[redacted] : Εξακριβώνεται η ταυτότητα του δολοφόνου του Βασίλη Πεσλή. Πρόκειται για τον έφεδρο λοχία (την 21/4/1967) Λυμπέρη Ανδρικόπουλο. Ο Ανδρικόπουλος, [redacted] τον Οκτώβρη [redacted] 1975 είναι αστυφύλακας στον Πειραιά, παραπέμπεται [redacted] 5μελές εφετείο, μαζί [redacted] τους Παπαδόπουλο, Μακαρέζο [redacted] Παττακό.

Στη Θεσσαλονίκη αθωώνεται [redacted] βασανιστής Βασίλειος Καραμήτσος (της Χωροφυλακής).

[redacted] : Στον Κορυδαλλό, αρχίζει η δίκη για την σφαγή του Πολυτεχνείου.

7/11/1975 : Απόφαση του 3μελούς πλημμελειοδικείου Πάτρας για τους βασανιστές της Ασφάλειας Πατρών :

- Γ. Αδαμόπουλος, 6 χρόνια, 8 μήνες και 10 μέρες - Λ. Παπαδόπουλος, 4 χρόνια, 4 μήνες [redacted] μέρες - Αν. Σύφαντος, 4 χρόνια, 2 μήνες [redacted] 10 μέρες - Β. Πολύζος, 3 χρόνια - Δ. Σικελιανός, 3 χρόνια - Α. Υφαντής, 2 χρόνια [redacted] 3 μήνες - Λ. Μητσόπουλος, 1 χρόνο [redacted] 8 μήνες - Α. Τότσικας, 1 χρόνο [redacted] 7 μήνες - Δ. Παπανδρέου, 1 χρόνο και 3 μήνες - Δ. Τζανής, 1 χρόνο και 3 μήνες - Λ. Δαρδάνος (ή Δαρζάνος), 1 χρόνο και 2 μήνες - Β. Κωστόπουλος, 1 χρόνο και 2 μήνες

Οι καταδικασθέντες ασκούν έφεση κι αφήνονται ελεύθεροι

Στη Θεσσαλονίκη το εφετείο κρίνει ότι τα αδικήματα του Παναγιώτη Ταμπάκη (υπομοιράρχου βασανιστή, [redacted] όπως είδαμε, πρωτόδικα είχε καταδικαστεί [redacted] 4 χρόνια και 4 μήνες) «έχουν παραγραφεί». Παύει οριστικά τη δίωξη και τον αφήνει ελεύθερο.

Ο εισαγγελέας Δημήτριος Δωρής (συγγενής του επίσης εισαγγελέα Μιχάλη Δωρή) προτείνει να παραπεμφθούν στο κακουργιοδικείο μόνο 3 βασανιστές της Ασφάλειας Αθήνας, ενώ οι άλλοι [redacted] παραπεμφθούν [redacted] πλημμελειοδικείο. Για 30 βασανιστές ζητάει αθώωση.

11/11/1975 : Αρχίζει η δίκη [redacted] βασανιστών της Ασφάλειας Αθήνας [redacted] Κακουργιοδικείο Χαλκίδας. (Θ' ασχοληθούμε μ' αυτήν σε επόμενο τεύχος).

17/11/1975 : 2.000.000 περίπου άνθρωποι συμμετέχουν στην πρώτη πορεία για την επέτειο του Πολυτεχνείου. Σημειώνονται κάποια ασήμαντα μικροεπεισόδια έξω απ' την πρεσβεία των ΗΠΑ.

24/11/1975 : Προφυλακίζονται οι βασανιστές του καταδρομικού «Έλλη»: Α. Ευαγγελόπουλος (υποπλοίαρχος), Θρασ. Καμαρινέας (πλοίαρχος), Ν. Κιοσσές (πλωτάρχης) Ν. Ντάκουλας, Ε. Σωμαρίπας και Ν. Τσικουρίδης (ανθυπασπιστές).

29/11/1975 : Στη Θεσσαλονίκη καταδικάζονται οι ενωμοτάρχες Νικόλαος Κονδυλάκης (13 μήνες) [redacted] Γεώργιος Ψωφάκης (10 μήνες) για τα βασανιστήρια των ΤΕΑ στον Άγιο Πέτρο του Κιλκίς. Όλοι [redacted] οπλίτες [redacted] ΤΕΑ αθωώνονται.

30/11/1975 : Κυριακή. Αθωώνονται στη Χαλκίδα όλοι [redacted] βασανιστές της Ασφάλειας Αθήνας, εκτός από τους : Ευάγγελο Μάλλιο (10 μήνες), Παναγιώτη Γάγο (5 μήνες), Δημήτριο Λουκόπουλο [redacted] Χαράλαμπο Παύλου (4 μήνες). Όλες οι ποινές αναστέλλονται επί 3ετία !!!

[redacted] :Απόφαση του διαρκούς στρατοδικείου Αθήνας, στη δεύτερη δίκη των βασανιστών της ΕΣΑ :

- Θεοφιλογιαννάκος, 7 χρόνια - Χατζηζήσης, 7 χρόνια - Σπανός, 5 χρόνια - Τσάλλας, 4 χρόνια - Αγγελής, 3 χρόνια - Γκόρος, 3 χρόνια - Αντωνόπουλος 2,5 χρόνια - Πεταλάς, 2 χρόνια - Μανουσακάκης, 2 χρόνια - Ζουλίνος, 2 χρόνια - Δεμερτζίδης, 2 χρόνια - Σίμος, 22 μήνες - Β. Ιωαννίδης, 20 μήνες - Πέτρου, 18 μήνες - Μουρατίδης, 12 [redacted] αναστολή - Γεωργακόπουλος, 12 μήνες [redacted] αναστολή - Ντόττας, 12 μήνες με [redacted] στολή - Κολλιός, 12 μήνες [redacted] αναστολή - Ματζώρος, [redacted] μήνες [redacted] στολή - Θ. Παπαγεωργίου, [redacted] μήνες με αναστολή - Σιδηρόπουλος, 8 μήνες [redacted] αναστολή - Αναστασόπουλος, 6,5 μήνες με αναστολή - Θ. Τσιούλας (ή Κωνσταντίνου) 3,5 μήνες [redacted] αναστολή.
- Αθώοι οι : Μπέλλος - Δεναλέβας - Γκουντέβας - Κατσασούνης - Μπούφας - Παναγιωτίδης - Ζαχαράκης - Κεσκιάδης - Βυζανιάρης - Τριανταφυλλόπουλος - Παπαχαραλάμπους - Θ. Μιχάλης - Κ. Γκιαούρης.

Ο χωροφύλακας - βασανιστής Ηλίας Π. Μιχαλόπουλος καταδικάζεται στην Πάτρα [redacted] 7 μήνες

11/12/1975 : Το κακουργιοδικείο Θεσσαλονίκης καταδικάζει τον Ν. Τετραδάκο σε 2 χρόνια και 3 μήνες, [redacted] ελαφρυντικά (!). Αθώοι οι : Καραμήτσος, Πέτρος Πακουτσής, Μοργιαλάκης και Μιχαήλ Κουρκουλάκος (ο τελευταίος αθωώθηκε ερήμην).

16/2/1975 : Νέα δίκη για βασανιστήρια στην Πάτρα. Γ. Αδαμόπουλος, 6 μήνες. Λ. Παπαδόπουλος, 4 μήνες. Αν. Σύφαντος, αθώος.

Στη Λάρισα, πάλι για βασανιστήρια : Στυλιανός Γιαννουλής, 10,5 μήνες Απόστολος Παπαδής και Θωμάς Παλάτζας, 9,5 μήνες [redacted] καθένας.

17/12/1975 : Ο Παύλος Τοτόμης (φυγόδικος) καταδικάζεται σε 2,5 χρόνια, ενώ [redacted] συγκατηγορούμενοί [redacted] για τα παράνομα δάνεια αθωώνονται απ' το πλημμελειοδικείο Αθήνας.

19/12/1975 : Ο αστυνόμος - βασανιστής Διονύσιος Κουρέτας καταδικάζεται στην Πάτρα [redacted] 3,5 μήνες

20/12/1975 : Στη Λάρισα καταδικάζονται [redacted] 5 μήνες ο καθένας [redacted] βασανιστές της χωροφυλακής Α. Καπνογιάννης [redacted] Θ. Γούσης (ο τελευταίος με αναστολή).

23/12/1975 : Εκτελείται στην Αθήνα ο «σταθμάρχης» της CIA, Richard Welles.

30/12/1975 : Απόφαση του 5μελούς εφετείου Αθήνας, για τη σφαγή του Πολυτεχνείου. Καταδικάζονται 20 [redacted] αθωώνονται 12. Και σ' αυτή τη δίκη θ' αναφερθούμε λεπτομερέστερα [redacted] επόμενο τεύχος .

Θα συνεχίσουμε στο επόμενο,.

ΠΙΝΑΚΑΣ ΓΕΝΙΚΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤΕΩΝ ΤΩΝ ΥΠΟΥΡΓΕΙΩΝ
21/4/1967 - 23/7/1974

ΟΝΟΜΑΤΕΠΩΝΥΜΟ	ΙΔΙΟΤΗΤΑ	ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ	ΑΠΟ - ΜΕΧΡΙ	ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ
Αγγελής Σπυρίδων	Δ/ντής Κτηματικής Τράπεζας	Κοιν. Υπηρεσιών		
Αναστασόπουλος Ιωάννης	Αξ/κός ε.α.	Δημ. Τάξης	27/8/71-31/12/72	
Αναστασόπουλος Ιωάννης		Προεδρίας Κυβ.	11/2/70-24/8/71	Γ.Γ. Τύπου & Πληροφοριών.
Ασλανίδης Κωνσταντίνος		Προεδρίας Κυβ.	23/5/67-31/7/72	Γ.Γ. Αθλητισμού.
Βαρβαρέσος Αναστάσιος	Επίτιμος σύμβουλος ΑΣΔΥ	Κοιν. Υπηρεσιών		
Βεκρής Μιχαήλ	Πάρεδρος ΝΣΚ	Κοιν. Υπηρεσιών		
Βερροιόπουλος Ανδρέας		Γεωργίας-Εθν. Οικονομίας	7/4/67-28/6/68	Προκουντικός που πέρασε στη χούντα.
Βλαδίμηρος Γεώργιος		Προεδρίας Κυβ.	14/10/68-4/1/74	Γ.Γ. Αθλητισμού.
Βλάχος Άγγελος	Πληρεξούσιος υπουργός Α' Τάξεως	Εξωτερικών	3/12/73-6/7/74	Ήταν ένας απ' τους ανθρώπους - κλειδιά του Κυπριακού. Στενός φίλος και συνεργάτης του Γρίβα, ήδη από την κατοχή, συνδέθηκε στενότερα μαζί του το 1955, όταν ήταν πρόξενος στη Λευκωσία. Μετά το 1963, διατήρησε τις επαφές του με την κυπριακή ακροδεξιά και ιδίως με την ΕΟΚΑ Β'. Η παραίτησή του, λίγες μέρες πριν το πραξικόπημα της 15/7/74, έγινε για να «αποσυνδεθεί» από τα όσα επακολούθησαν. Έχει συγγράψει ογκώδες βιβλίο για το Κυπριακό. Ήταν επιστήθιος φίλος του Ευάγγελου Αβέρωφ.
Γαλιδάκης Νικόλαος	Καθηγητής ΕΜΠ	Παιδείας	5/12/67-23/10/73	
Γερογιάννης Γεώργιος		Συντονισμού	15/1/72-7/8/72	
Γερογιάννης Γεώργιος		Πολιτισμού		
Γεωργακόπουλος Νικόλαος	Δικηγόρος	Οικονομικών	31/8/71-25/10/73	
Γιαννακόπουλος Κωνσταντίνος	Δικηγόρος	Δικαιοσύνης	13/7/70-24/8/71	
Γιάνναρης Ευστάθιος	Αντιστράτηγος	Εξωτερικών	26/8/71-6/7/74	
Γκαντώνας Νικόλαος	Σ/χης	Βορ. Ελλάδος	7/5/67-1971	Με το ΝΔ 957/71, το υπουργείο Βορείου Ελλάδος καταργήθηκε. Ανασυστάθηκε μεταχουντικά.
Γκόλιας Κωνσταντίνος	Αξ/κός ε.α.	Συντονισμού	8/8/72-8/10/73	
Γκότσης Αντώνιος	Δικηγόρος	Δικαιοσύνης	26/8/71-31/8/72	
Γκότσης Αντώνιος	Δικηγόρος	Μεταφορών-Επικ.	1/9/72-3/12/73	
Δαδιώτης Ιωάννης	Δικηγόρος	Εμπορίου		
Δημητρακόπουλος Νικήτας		Προεδρίας Κυβ.	15/10/73-1/12/73	Αναπληρωτής Γ.Γ. Πρωθυπουργίας.
Δημόπουλος Αριστείδης	Οικονομολόγος - Δικηγόρος	Συντονισμού	4/7/69-24/8/71	
Δημόπουλος Δημήτριος		Συντονισμού	13/1/72-8/10/73	Αναπληρωτής Γ.Γ.
Δημόπουλος Δημήτριος		Γεωργίας-Εθν. Οικονομίας	14/1/72-8/10/73	Αναπληρωτής Γ.Γ. Εθν. Οικονομίας
Θάνος Κωνσταντίνος	Οικονομολόγος	Συντονισμού	29/4/67-4/1/68	
Θρόνος Αλέξανδρος		Συντονισμού	13/1/72-8/10/73	Αναπληρωτής Γ.Γ.
Θρόνος Αλέξανδρος		Βιομηχανίας	13/1/72-6/10/73	Αναπλ. Γ.Γ. Εθν. Οικονομίας.
Ιωαννίδης Παρασκευάς		Προεδρίας Κυβ.	5/7/72-26/11/73	Γ.Γ. Πρωθυπουργίας.
Καβάσιλας Ιωάννης	Δημ. υπάλληλος	Απασχολήσεως	21/6/68-10/3/69	
Καλκετενίδης Ευάγγελος	Πολ. μηχανικός	Δημ. Έργων	19/12/73-23/7/74	
Καπετανόπουλος Γεώργιος	Δικηγόρος	Εμπ. Ναυτιλίας	15/1/72-8/10/73	Αναπληρωτής Γ.Γ.
Καραφίλης Δημήτριος	Φιλόλογος	Παιδείας	2/11/73-11/12/73	

συνέχεια στην επόμενη σελίδα

ΓΕΝΙΚΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ ΥΠΟΥΡΓΕΙΩΝ ΕΠΙ ΧΟΥΝΤΑΣ

συνέχεια απ' την προηγούμενη σελίδα

Κάρτερ Γεώργιος	Δικηγόρος	Απασχολήσεως	3/2/69-24/8/71	Αναπληρωτής μέχρι 10/3/69
Καρύδας Κωνσταντίνος	Στρατιωτικός	Δημ. Έργων	23/1/68-24/8/71	
Κεφάλας Δημήτριος	Στρατιωτικός ε.α.	Κοιν. Υπηρεσιών		
Κραψίτης Βασίλειος	Δικηγόρος	Δικαιοσύνης	29/8/68-3/2/69	
Κωτσέλης Πέτρος	Αξ/κός	Εσωτερικών	20/6/68-14/1/72	Στις 14/1/72 ορκίστηκε υφυπουργός - περιφερειακός διοικητής Ηπείρου. βλ. και [redacted] σελίδα 8.
Κωτσέλης Πέτρος		Δημ. Τάξης	28/11/68-24/8/71	
Λαγωνίκας Ιωάννης	Αξ/κός ΠΝ.	Εμπ. Ναυτιλίας	6/5/67-24/8/71	
Λαδάς Ιωάννης	Σ/χης - Διοικητής ΕΣΑ	Εσωτερικών	20/6/68-8/10/73	Φυσικά, δεν χρειάζονται συστάσεις για τον «άνθρωπο με τα καθαρά χέρια». Απλώς θυμίζουμε πως η κόρη του είχε παντρευτεί τον Κώστα Πλεύρη (χώρισαν αργότερα).
Λαδάς Ιωάννης		Δημ. Τάξης	9/5/67-20/11/68	
Λαμπρούκος Ιωάννης		Προεδρίας Κυβ.	25/10/73-13/7/74	Γ.Γ. Προεδρίας.
Λαμπρούκος Ιωάννης	Οικονομολόγος	Συντονισμού	25/11/73-13/7/74	
Λέκκας Αντώνιος	Σ/χης ΠΖ	Πολιτισμού		
Λέκκας Αντώνιος		Βιομηχανίας	20/4/70-24/8/71	
Μάλλιαρης Αναστάσιος	Δικηγόρος	Εσωτερικών		
Μάλλιος Νικόλαος	Δικηγόρος	Απασχολήσεως	18/11/73-8/12/73	
Μέξης Αντώνιος	Στρατιωτικός	Κοιν. Υπηρεσιών		
Μίχαλος Χρήστος		Γεωργίας-Εθν. Οικονομίας	9/7/69-24/8/71	
Μίχαλος Χρήστος	Επιχειρηματίας	Βιομηχανίας	6/12/67-3/2/69	
Μίκος Χαράλαμπος	Δικηγόρος	Μεταφορών-Επικ.	8/12/73-6/8/74	
Μπαλής Αχιλλεύς	Δικηγόρος	Δικαιοσύνης	31/8/72-14/3/74	
Μπαλής Αχιλλεύς	Δικηγόρος	Βιομηχανίας	15/3/74-26/7/74	Παρέμεινε 2 μέρες επί «δημοκρατίας»
Μπαλής Αχιλλεύς	Δικηγόρος	Δημ. Έργων	1/9/71-31/8/72	
Μπαλόπουλος Μιχαήλ	Στρατιωτικός	Μεταφορών-Επικ.	21/11/68-1/10/69	
Μπαρούνος Κωνσταντίνος		Γεωργίας-Εθν. Οικονομίας	24/6/68-8/7/69	
Μπότσης Αθανάσιος		Δημ. Έργων	1/9/72-11/12/73	
Μπότσης Αθανάσιος	Δικηγόρος	Μεταφορών-Επικ.	1/11/69-31/8/72	
Μπουκουβάλας Αστ.	Δικηγόρος	Απασχολήσεως	10/2/68-21/6/68	
Νασούφης Ιωάννης		Συντονισμού	4/1/68-3/7/69	
Νέζερ Τρύφων		Προεδρίας Κυβ.	15/10/73-27/11/73	Γ.Γ. Πρωθυπουργίας.
Νίτσος Ιωάννης		Γεωργίας-Εθν. Οικονομίας	1/11/73-4/1/74	
Παλάντιος Αθανάσιος		Συντονισμού	26/8/71-13/1/72	
Παλάντιος Αθανάσιος		Βιομηχανίας	26/8/71-13/1/72	Γ.Γ. Εθν. Οικονομίας.
Παλάντιος Αθανάσιος	Δικηγόρος	Εμπορίου		
Παλλάντιος Αθανάσιος		Γεωργίας-Εθν. Οικονομίας	26/8/71-18/1/72	Γ.Γ. Εθνικής Οικονομίας.
Παπαγγελής Λουκάς		Προεδρίας Κυβ.	26/8/71-8/10/73	Γ.Γ, Τύπου & Πληροφοριών.
Παπαδημόπουλος Ιωάννης		Γεωργίας-Εθν. Οικονομίας	5/3/74-23/7/74	
Παπαδόπουλος Κωνσταντίνος		Προεδρίας Κυβ.	20/1/68-24/8/71	Γ.Γ. Προεδρίας. Αδελφός του δικτάτορα.
Παπαδόπουλος Χαράλαμπος	Δημ. Υπάλληλος	Δημ. Τάξης	3/8/72-25/11/73	Αδελφός του δικτάτορα.
Παπακωνσταντίνου Αθανάσιος	τ. Εκπαιδευτικός	Παιδείας	29/4/67-16/11/67	
Παπανδρέου Ανδρέας	Δημ. υπάλληλος	Οικονομικών	14/10/68-31/8/71	
Παπανδρέου Ανδρέας	Δημ. υπάλληλος	Οικονομικών	25/11/73-23/7/74	
Παπαποστόλου Γεώργιος	Συντ/χος Δημ. υπάλληλος	Οικονομικών	25/10/73-25/11/73	
Περιβολιώτης Αριστοτέλης	Αντεισαγγελέας εφετών	Δικαιοσύνης	6/5/67-22/6/68	
Πλατής Νέρων	Αξ/κός ΠΝ.	Εμπ. Ναυτιλίας	29/10/73-25/11/73	

συνέχεια στην επόμενη σελίδα

ΓΕΝΙΚΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ ΥΠΟΥΡΓΕΙΩΝ ΕΠΙ ΧΟΥΝΤΑΣ

συνέχεια απ' την προηγούμενη σελίδα

Πρίντζης Αναστάσιος		Προεδρίας Κυβ.	4/1/74-31/7/74	Γ.Γ. Αθλητισμού. Παρέμενε μια βδομάδα επί «δημοκρατίας».
Πύρλας Θεόδωρος	Δημ. υπάλληλος	Βιομηχανίας	5/11/73-24/11/73	
Ρενιέρης Αντώνιος	Πολ. μηχανικός	Δημ. Έργων	13/5/67-13/11/67	
Ρουχωτάς Δημοσθένης	Δικηγόρος	Συντονισμού	26/8/71-8/10/73	Αναπληρωτής Γ.Γ.
Ρουχωτάς Δημοσθένης		Γεωργίας-Εθν. Οικονομίας	26/8/71-18/1/72	Αναπληρωτής Γ.Γ. Εθν. Οικονομίας.
Ρουχωτάς Δημοσθένης		Βιομηχανίας	26/8/71-13/1/72	Αναπλ. Γ.Γ. Εθν. Οικονομίας
Ρουχωτάς Δημοσθένης	Δικηγόρος	Εμπορίου		
Σαραντόπουλος Πολύβιος	Μηχανολόγος	Βιομηχανίας	16/5/67-15/7/67	
Σίδερης Χρήστος		Προεδρίας Κυβ.	20/4/74-31/7/74	Αναπληρωτής Γ.Γ. Αθλητισμού. Παρέμενε μια βδομάδα επί «δημοκρατίας».
Σκανδάλης Στυλιανός	Αν/χης ε.α.	Προεδρίας Κυβ.	26/8/71-2/8/72	Γ.Γ. Προεδρίας.
Σκανδάλης Στυλιανός		Συντονισμού	26/8/71-2/8/72	
Σκαρμαλιωράκης Αντώνιος	Ταξίαρχος Αεροπορίας			
Σπέντζας Διονύσιος		Βιομηχανίας	2/10/69-18/4/70	Πρόκειται για τον προχουντικό αρχηγό της «Νεολαίας των Προοδευτικών», που μεταχουντικά ονομάστηκε «Νεολαία Μαρκεζίνη», με τον ίδιο επικεφαλής.
Σταματελόπουλος Δημήτριος	Στρατιωτικός	Μεταφορών-Επικ.	16/5/67-20/11/68	
Σταυριανόπουλος Αλέξανδρος	τ.Πρόεδρος ΑΣΔΥ	Συντονισμού	3/8/72-8/10/73	
Σταυριανόπουλος Αλέξανδρος		Προεδρίας Κυβ.	3/8/72-3/11/73	Γ.Γ. Προεδρίας.
Σταυρίδης Παναγιώτης		Συντονισμού	13/1/72-12/11/73	Αναπληρωτής Γ.Γ.
Σταυρίδης Παναγιώτης	Έμπορος	Απασχολήσεως	18/1/72-12/11/73	
Στεργίου Αθανάσιος	Δικηγόρος	Απασχολήσεως	12/5/67-10/2/68	
Τριανταφυλλίδης Κωνσταντίνος	Υφηγητής ΕΜΠ	Δημ. Έργων	8/12/67-23/12/67	
Φωκάς Γεώργιος	Δικηγόρος	Εσωτερικών		
Φωκάς Γεώργιος	Δικηγόρος	Απασχολήσεως	10/12/73-29/7/74	Έμενε και 5 μέρες επί «δημοκρατίας»
Ψωμάς Ιωάννης	Δικηγόρος	Δικαιοσύνης	3/2/69-28/3/69	

Από τους παραπάνω διώχθηκαν μόνο οι :
Κωνσταντίνος Ασλανίδης, που παραπέμπεται ως πρωταίτιος, αλλά την κοπανάει στο εξωτερικό.
Νικόλαος Γκαντώνας, που καταδικάστηκε σε 15 χρόνια ως πρωταίτιος. Αποφυλακίστηκε το 1984.
Κωνσταντίνος Καρύδας, που παραπέμφθηκε σε δυο δίκες, αλλά αθωώθηκε.
Πέτρος Κωτσέλης, που δικάζεται και καταδικάζεται για οικονομικά σκάνδαλα, αλλά διαφεύγει στο εξωτερικό.
Ιωάννης Λαδάς, που καταδικάζεται σε ισόβια ως πρωταίτιος.
Αντώνιος Λέκκας, που καταδικάζεται σε ισόβια ως πρωταίτιος.
Μιχαήλ Μπαλόπουλος, που είχε ήδη φυλακιστεί επί χούντας για το σκάνδαλο των κρεάτων. Καταδικάστηκε μετά τη χούντα σε ισόβια ως πρωταίτιος και πέθανε στη φυλακή το 1978.
Κωνσταντίνος Παπαδόπουλος, που καταδικάστηκε σε ισόβια ως πρωταίτιος.
Χαράλαμπος Παπαδόπουλος, που δικάζεται για τη σφαγή του Πολυτεχνείου, αλλά αθωώνεται.
Δημήτριος Σταματελόπουλος, που καταδικάστηκε σε 5 χρόνια ως πρωταίτιος. Αποφυλακίστηκε το 1977 μετά από αίτηση χάριτος.

Αρκετοί από τους παραπάνω διετέλεσαν στελέχη της Ε.Π.ΕΝ. (Εθνικής Πολιτικής Ενώσεως), όπως οι : Αριστείδης Δημόπουλος, Δημήτριος Δημόπουλος, Κωνσταντίνος Θάνος, Πέτρος Κωτσέλης (έδρασε στο εξωτερικό), Χρήστος Μίχαλος (ήταν υποψήφιος ευρωβουλευτής), Λουκάς Παπαγγελής (μέλος του 150μελούς κεντρικού συμβουλίου), Χαράλαμπος Παπαδόπουλος (μέλος του 150μελούς), Αντώνιος Σκαρμαλιωράκης (ο ανηψιός (;) του οποίου, Βαγγέλης Σκαρμαλιωράκης του Ιωάννου, είναι σήμερα στέλεχος της Χρυσής Αυγής) κλπ...

Οι περισσότεροι συνεχίζουν τη ζωούλα τους και τη δουλίτσα τους, σαν να μην έτρεξε ποτέ τίποτε...

Θα έλεγε κανείς πως «ήταν μια τρέλλα νεανική, που τώρα έχει περάσει...», αν η «τρέλλα» τους δεν είχε τόσο τραγικές συνέπειες για έναν ολόκληρο λαό, ή μάλλον για δυο ή τρεις, αφού τις τραγικότερες συνέπειες τις υπέστησαν οι Ελληνο-, αλλά και οι Τουρκο-, Κύπριοι... κι αν, φυσικά, η «τρέλλα» τους δεν αποδεικνυόταν τόσο κερδοφόρα για τους ίδιους.

19 χρόνια συμπληρώθηκαν στις 11 Ιουλίου 1997 από τη μέρα (11 Ιουλίου 1978) ο αστυνόμος Γεωργακάκης δολοφόνησε τον αγωνιστή γιατρό ΒΑΣΙΛΗ ΤΣΙΡΩΝΗ.

Οι περισσότεροι ξεχνούν, γιατί έτσι τους συμφέρει.

Εμείς, ΘΥΜΟΜΑΣΤΕ...

Στις 23 Ιουλίου 1997 συμπληρώθηκε ένας χρόνος από τη δολοφονία του Χριστόφορου Μαρίνου. Δυστυχώς, ούτε οι εχθροί του, αλλά ούτε και οι «φίλοι» του δεν φαίνονται διατεθειμένοι ν' αποκαλύψουν το ΠΩΣ και το ΓΙΑΤΙ...

Αθωώθηκε, τελικά, στις 4/7/1997, ο Δήμος Χριστοφίδης, στο μικτό ορκωτό δικαστήριο της Λειβαδιάς, από την κατηγορία της «απόπειρας έκρηξης με κίνδυνο για ανθρώπινες ζωές και περιουσίες».

Η ψευδομάρτυς Φραγκάκη ομολόγησε τελικά πως τον «άνθρωπο με την κωτσίδα» τον είχε δει στην φωτογραφία που της έδειξαν οι αστυνομικοί.

Ο αστυνομικός - μάρτυρας, Θουκυδίδης Σιακαρέλος, της Υπηρεσίας Κρατικής Ασφαλείας, ομολόγησε πως όργανα της υπηρεσίας του παρακολουθούσαν στενά τον κατηγορούμενο, πριν, μετά και κατά τις 14/2/1996, ημέρα που σύμφωνα με το κατηγορητήριο ο Δήμος είχε τοποθετήσει την «επικίνδυνη βόμβα», δηλαδή βενζίνη καθαρισμό και υγραέριο αναπτήρα, στην τουαλέτα του επί της πλατείας Συντάγματος «ταχυφαγείου» Μακ Ντόναλντ. Δυστυχώς, τα όργανα δεν είχαν ενημερώσει τον μάρτυρα - που επέμενε κι αυτός σαν την Φραγκάκη πως ο Δήμος είχε αλογοουρά.

Άρκεσαν μερικές φωτογραφίες του κατηγορούμενου από τη σύλληψη και τη δίκη του για το Πολυτεχνείο του '95 και από την προσαγωγή του στον ανακριτή στις 16/2/96, για να πειστούν οι ένορκοι πως κάθε άλλο παρά έμοιαζε με την περιγραφή των δυο παραπάνω μαρτύρων κατηγορίας.

Ένορκοι και τακτικοί δικαστές πείστηκαν πως ο Δήμος Χριστοφίδης δεν ήταν απλά αθώος, αλλά θύμα μιας ακόμη (αυτή τη φορά, κακοστημένης) αστυνομικής πλεκτάνης (στο στήσιμο της οποίας βοήθησαν κι οι εισαγγελικές και ανακριτικές αρχές), με στόχο την εξόντωση ενός ανθρώπου, οι ιδέες του οποίου για την κατάργηση του κράτους ήταν φυσικό να μην αρέσουν στο τελευταίο.

Ο μόνος που έμεινε πιστός στον παραλογισμό ήταν ο εισαγγελέας της έδρας, Γεωργακόπουλος, που ζήτησε να κηρυχθεί ο κατηγορούμενος ένοχος κατά το κατηγορητήριο, με το ελαφρυντικό της μετεφηβικής ηλικίας (καλωσύνη του !).

Τελικά, το δικαστήριο, με ψήφους 6 προς 1, κήρυξε τον κατηγορούμενο αθώο. Μειοψήφησε ο πρόεδρος (Γκαγκάνης), ίσως για να μην εκθέσει τον εισαγγελέα (που, στο κάτω - κάτω, είχε σταλεί στη Λειβαδιά την προηγούμενη μέρα από την Αθήνα.

Στον κατηγορούμενο Δήμο Χριστοφίδη συμπαραστάθηκαν με την παρουσία τους στο δικαστήριο αρκετοί Λειβαδιώτες σύντροφοι, ενώ οι Αθηναίοι έλαμψαν δια της απουσίας τους.

Κακοστημένη μοιάζει να είναι κι η σύλληψη των 6 νεαρών συντρόφων σε οδό των Εξαρχείων, μετά την επίθεση άλλων στα αστυνομικής ιδιοκτησίας καφενεία της περιοχής, στις 13/7/97.

Οι 6 κακοποιήθηκαν άγρια κατά τη σύλληψή τους, και στη συνέχεια βασανίστηκαν στη Γενική Ασφάλεια.

Οδηγήθηκαν με μεγάλη καθυστέρηση στον ανακριτή, που - προκειμένου να μην αναλάβει την ευθύνη - τους άφησε, με εγγύηση **2 εκατομμυρίων δραχμών** τον καθένα !

Έξυπνη κίνηση, πάντως, από την πλευρά των μπάτσων... Πιάνουν κάποιους άσχετους με την υπόθεση. Έτσι, από τη μια τρομοκρατούν το «χώρο» κι από την άλλη φιμώνουν εκείνους που θα ήθελαν να υπερασπιστούν την ενέργεια αυτή καθ' αυτή, από φόβο μήπως και βλάψουν τους αθώους συλληφθέντες...

Εμείς, πάντως, ξέρουμε πως τα μαγαζιά που χτυπήθηκαν, ανήκουν σε μπάτσους και είναι αυτά που σπρώχνουν στην περιοχή ηρωίνη.

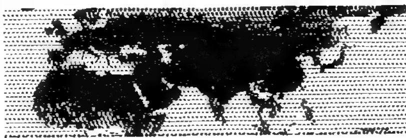
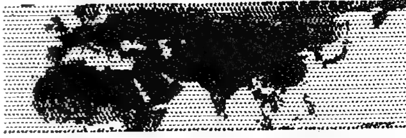

Εστίες πολέμων υπάρχουν πολλές και - σχεδόν καθημερινά - ανακαλύπτονται και καινούριες. Πέρυσι, π.χ., ήταν το παλικό περιοδικό Panorama, [redacted] «ανακάλυψε» την έκθεση της CIA για τους πιθανούς πολέμους που θα ξεσπούσαν στη διάρκεια της χρονιάς [redacted] μας πέρασε μέχρι σήμερα (το σχετικό άρθρο δημοσιεύθηκε, μεταφρασμένο στα ελληνικά, στην Καθημερινή). Μερικοί απ' αυτούς τους πολέμους έγιναν κι έχουν ήδη τελειώσει (π.χ. Τσετσενία - Ρωσσία). Άλλοι διεξάγονται (π.χ. Νιγηρία - Σιέρρα Λεόνε). Άλλοι φαίνεται πως αναβάλλονται επ' αόριστον (π.χ. Ελλάδα - Τουρκία). Άλλοι ετοιμάζονται [redacted] αναζωπυρωθούν στο άμεσο μέλλον (π.χ. Βοσνία). Τέλος, υπάρχουν και κάποιοι καινούριοι πόλεμοι, των οποίων η έκρηξη - κατά [redacted] φαινόμενα - έχει ήδη δρομολογηθεί. Μ' έναν απ' αυτούς τους τελευταίους «καινούριους» πολέμους θ' ασχοληθούμε στο σημερινό τεύχος, Κι αυτό, γιατί [redacted] εν λόγω πόλεμος - αν τελικά ξεσπάσει - φοβόμαστε πως δεν θα μείνει «περιφερειακός».

Μυρίζει και πάλι μπαρούτι στον Περσικό Κόλπο : Οι ΗΠΑ προλειαίνουν το έδαφος για να εισβάλουν στο ΙΡΑΝ.

Λίγους μήνες πριν την εισβολή του Ιράκ στο Κουβέιτ και την επακόλουθη εισβολή των ΗΠΑ [redacted] των συμμάχων τους στο Ιράκ, κάποια σημάδια είχαν προαναγγείλει τις τραγικές εξελίξεις.
Ανάμεσα στα «σημάδια» αυτά ήταν [redacted] εμφάνιση κάποιων άρθρων (ολόκληρης σειράς άρθρων) στον διεθνή και, κυρίως, στον αμερικανικό τύπο. Δεκάδες δημοσιογράφοι, αναλυτές κλπ., είχαν επιδοθεί σε μιαν άνευ προηγουμένου επιχείρηση τρομοκράτησης του κοινού, με σκοπό να το πείσουν για τους «κινδύνους που διέτρεχε από τα μυστικά όπλα του Σαντάμ». Το «καμπανάκι» χτύπησε όταν η αρθρογραφία αυτού του τύπου πέρασε τα σύνορα του «γενικού» ημερήσιου [redacted] περιοδικού τύπου και των ΜΜΕ και εισέβαλε στον χώρο του «ειδικού» τύπου που - κατά «τεκμήριο» - δεν πολιτικολογεί [redacted] δεν αερολογεί, αλλά «αναλύει τις καταστάσεις με τρόπο αντικειμενικό, στηριζόμενος σε επιστημονικά δεδομένα».
Στο σημείο αυτό, θα πρέπει κανείς να διακρίνει ανάμεσα στον «ειδικό» τύπο που απευθύνεται [redacted] συγκεκριμένους αποδέκτες (π.χ. επίσημες εκδόσεις στρατιωτικών επιτελείων, έντυπα επιστημονικών οργανώσεων, κρατικά ή τραπεζικά στατιστικά δελτία, τεχνικά εγχειρίδια κλπ.) [redacted] στον «ειδικό» τύπο που απευθύνονται, όχι στους επαγγελματίες, αλλά στους ερασιτέχνες του είδους, οι οποίοι συγκαταλέγονται στο πλατύ κοινό. Δεν μιλάμε για έντυπα «εκλαϊκευτικά», αλλά για έντυπα - το επαναλαμβάνουμε - «επιστημονικά», απευθυνόμενα σε «ερασιτέχνες» (με την αυστηρή ετυμολογική έννοια της λέξης, που δεν σημαίνει ούτε «μασιροχαλαστές», ούτε «κομπογιαννίτες»). Για να γίνουμε πιο σαφείς : Στην πρώτη κατηγορία κατατάσσεται η ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΗ, στη δεύτερη κατηγορία τα ΑΜΥΝΤΙΚΑ ΚΑΙ ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ. Στην πρώτη κατηγορία κατατάσσεται το ΜΗΝΙΑΙΟ ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΟ ΔΕΛΤΙΟ ΤΗΣ ΤΡΑΠΕΖΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ, στη δεύτερη ο ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΣ ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ.
Δεν είναι δύσκολο να καταλάβει κανείς το πόσο επηρεάζει τις καταστάσεις αυτός ο «ειδικός» τύπος της δεύτερης κατηγορίας, αν σκεφτεί κανείς ότι οι συντάκτες του είναι καταξιωμένοι επαγγελματίες και οι αναγνώστες του - συνήθως - δοκησίσοφοι που, στην πρώτη ευκαιρία, «τσιτάρουν τις πηγές τους» προσπαθώντας να «τεκμηριώσουν με τρόπο ανεπίδεκτο αμφισβήτησης» τις απόψεις (που συνήθως δεν είναι δικές τους).
Ένα, λοιπόν, από τα «ειδικά» έντυπα αυτής της κατηγορίας, τα άρθρα του οποίου σηματοδότησαν την επικείμενη έκρηξη του Αμερικανο-Ιρακινού πολέμου, ήταν το πασίγνωστο SCIENTIFIC AMERICAN.
Έναν περίπου μήνα πριν την κήρυξη του πολέμου, είχε δημοσιεύσει άρθρο σχετικά με τους πυραύλους ΣΚΟΥΝΤ και τις μετατροπές που θα μπορούσαν να επιφέρουν στους πυραύλους αυτούς οι Ιρακινοί επιστήμονες, ώστε να αυξήσουν την ισχύ και την εμβέλειά τους. Το άρθρο, βασιζόταν σε επιστημονικά στοιχεία [redacted] συνοδευόταν από σχεδιαγράμματα, φωτογραφίες [redacted] χάρτες, Όλα τα στοιχεία ήταν αληθινά. Στο άρθρο, τονιζόταν πως δεν υπήρχαν αποδεικτικά στοιχεία για την πραγματοποίηση των μεταβολών στους πυραύλους και πως αναφερόταν μόνο στις επιστημονικές δυνατότητες των Ιρακινών. Επρόκειτο για ένα θαυμάσιο - από επιστημονικής πλευράς - άρθρο. Αν είχε δημοσιευθεί έναν χρόνο πριν τον πόλεμο, είναι σίγουρο πως θα είχε «ανοίξει [redacted] μάτια» των επιστημόνων [redacted] των υπευθύνων για την άμυνα του Ιράκ (τουλάχιστον σε ορισμένα σημεία) κι ότι θα είχαν στη διάθεσή τους τον απαιτούμενο χρόνο για κάποιες από τις περιγραφόμενες μετατροπές. Η δημοσίευσή του, όμως, τη συγκεκριμένη χρονική στιγμή, δεν μπορούσε να λειτουργήσει παρά στα πλαίσια της ψυχολογικής προετοιμασίας του αμερικανικού κοινού ώστε να αποδεχθεί την επικείμενη πολεμική περιπέτεια. «Σύμπτωση», θα μπορούσε να πει κανείς. «Σύμπτωση», ωστόσο, που «συνέπιπτε» με πολλές άλλες «συμπτώσεις», όπως η μη αρθρογραφία κάποιων παλιών και δοκιμασμένων συντακτών του περιοδικού κατά το δίμηνο πριν τον πόλεμο και, στη συνέχεια, καθ' όλη την διάρκεια του πολέμου (π.χ. του John Horgan).
Ας έρθουμε, όμως, στο προκείμενο :
ΙΟΥΝΙΟΣ 1997 : Το SCIENTIFIC AMERICAN «χτυπάει» με δυο άρθρα του.
Το πρώτο, στις τακτικές σελίδες που αφορούν την ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑ ΚΑΙ ΤΙΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ (TECHNOLOGY AND BUSINESS), καταλαμβάνει ολόκληρη τη σελίδα 28 και μέρος της σελίδας 29. Υπογράφεται από τον Glenn Zorpette [redacted] τιτλοφορείται «ΠΩΛΗΤΗ, ΠΡΟΣΕΧΕ» (SELLER BEWARE).
Το δεύτερο άρθρο καλύπτει τις σελίδες 50 - 53. Τιτλοφορείται «ΤΟ ΠΥΡΗΝΙΚΟ ΑΙΝΙΓΜΑ ΤΟΥ ΙΡΑΝ» (IRAN'S NUCLEAR PUZZLE) [redacted] συγγραφέας του είναι ο David A. Schwarzbach, πρώην μέλος του επιτελείου του ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΑΜΥΝΑΣ ΦΥΣΙΚΩΝ ΠΟΡΩΝ (NATURAL RESOURCES DEFENSE COUNCIL), ενός «οργανισμού κοινής ωφέλειας» (όπως γράφει το περιοδικό), με γραφεία στη Νέα Υόρκη, την Ουάσινγκτον, το Σαν Φρανσίσκο [redacted] το Λος Άντζελες. Είναι μέλος του ΚΕΝΤΡΟΥ ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ ΚΑΙ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΛΟΓΙΚΩΝ ΜΕΛΕΤΩΝ ΤΟΥ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΤΟΥ PRINCETON [redacted] - κατά το Scientific - τα ερευνητικά του ενδιαφέροντα εστιάζονται στις προσπάθειες αναδιάρθρωσης των εταιριών παραγωγής ηλεκτρικού ρεύματος στη Βόρεια [redacted] τη Νότια Αμερική.
Ας δούμε, λοιπόν, (συνοπτικά, λόγω του περιορισμένου μας χώρου) τα δυο άρθρα του SCIENTIFIC AMERICAN :

συνέχεια [redacted] επόμενη σελίδα

Μυρίζει και πάλι μπαρούτι στον Περσικό Κόλπο

συνέχεια απ' την προηγούμενη σελίδα

Οι γερμανικές πωλήσεις υψηλής τεχνολογίας προς το Ιράν προκαλούν ανησυχίες στις Η.Π.Α.

«Πριν κάμποσα χρόνια, με την έναρξη του πολέμου στον Περσικό Κόλπο, διακηρυσσόταν μια «νέα παγκόσμια τάξη». Τα έθνη θα συνεργάζονταν για να απομονώσουν και να περιορίσουν τις κακοποιές χώρες, που περιφρονούσαν τις διεθνείς συμφωνίες ή τα δημοκρατικά πρότυπα...»

Έτσι, αρχίζει το άρθρο του Zorpette. Πέραν του ότι η αναφορά στην εισβολή των ΗΠΑ στο Ιράκ, κάνει απ' την αρχή ξεκάθαρες τις προθέσεις του άρθρου, η ομοιότητα [redacted] με τις ανακοινώσεις [redacted] αμερικανικού υπουργείου άμυνας (Department of Defense - DoD) και του αμερικανικού υπουργείου εξωτερικών (Department of State - DoS) προδίδει, τουλάχιστον, κοινές ...εμπνεύσεις.

«... Έξη χρόνια μετά τον πόλεμο στον Κόλπο, κάποιοι παρατηρητές ισχυρίζονται πως το <u>ίδιο σχέδιο απόκτησης τεχνολογίας</u> («the same pattern of technology acquisition»), που επέτρεψε στο Ιράκ να αναπτύξει προγράμματα πυρηνικών και χημικών όπλων, εφαρμόζεται και στο Ιράν...».

Φυσικά, όλοι θυμόμαστε πως το Ιράκ δεν διέθετε, όχι πυρηνικά και χημικά, αλλά ούτε καν σύγχρονα συμβατικά όπλα που θα του επέτρεπαν, τουλάχιστον, την αποτελεσματική αεράμυνα της Βαγδάτης. Αυτό, βέβαια, δεν εμποδίζει τον πρόεδρο Bill Clinton να έχει συστήσει «ειδική συμβουλευτική επιτροπή» (President's Advisory Committee on Gulf War Illness, με επικεφαλής την δόκτορα Joyce Lashof), την γυναίκα του, Hillary, να κάνει «δηλώσεις» επί [redacted] θέματος (7/1/97), το «Εθνικό Συμβούλιο Ασφαλείας» να έχει ιδιαίτερο τμήμα για την «ασθένεια του Κόλπου» (μ' επικεφαλής τον αντιναύαρχο της Ακτοφυλακής, Paul Busick), το υπουργείο άμυνας να διαθέτει δυο «ειδικούς επί της νόσου» εκπροσώπους (τους δόκτορες St. C. Joseph και Rossner) που - κάθε βδομάδα - ενημερώνουν τον αμερικανικό και διεθνή τύπο για τις εξελίξεις και, τέλος, [redacted] «θύματα της Νόσου του Κόλπου» (Gulf Illness) να έχουν μέχρι και δικό τους «website» στο internet. Το [redacted] σημαντικό, ωστόσο, είναι πως, από τις αρχές του 1995 που ξεκίνησε αυτή η ιστορία μέχρι σήμερα, <u>κανείς δεν έχει καταφέρει να προσδιορίσει</u> - σύμφωνα με τα λεγόμενα των ίδιων των «ειδικών» - <u>όχι τη φύση, αλλά έστω τα συμπτώματα αυτής της «νόσου»</u> <u>!!!</u> Όσο για το «έγκυρο» Scientific American, μέχρι τώρα, δεν έχει καν αναφέρει τις λέξεις «Gulf War Illness»... <u>Για να πούμε, λοιπόν, τα πράγματα έξω απ' τα δόντια, η «νόσος του Κόλπου» δεν είναι παρά ένα κόλπο που - εκτός από την τρομοκράτηση των Αμερικανών πολιτών, ώστε να αμύνονται πιο εύκολα - αποβλέπει και στη συγκάλυψη του άλλου - του ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΥ - βιολογικού και χημικού πολέμου που έχουν εξαπολύσει εδώ και 5 τουλάχιστον χρόνια οι ΗΠΑ ενάντια στην Κούβα.</u>

«... "Οι ΗΠΑ έχουν ανησυχήσει βαθύτατα, τα τελευταία πέντε χρόνια το τί κάνουν οι Δυτικοί μας σύμμαχοι, ιδιαίτερα [redacted] Γερμανοί, με τους Ιρανούς", λέει ο David A. Kay, ειδικός σε θέματα εθνικής ασφαλείας κι επικεφαλής [redacted] «τοπικού γραφείου», [redacted] McLean της Virginia, της Διεθνούς Ένωσης Επιστημονικών Εφαρμογών (Science Applications International Corporation).

Μεταξύ εκείνων που ανατριχιάζουν από τις Γερμανο-Ιρανικές σχέσεις, προφανώς, είναι η CIA. Μόλις το Μάρτη που μας πέρασε, ένας άνθρωπος που χρησιμοποιούσε το όνομα Peyton K. Humphries, αξιωματούχος της πρεσβείας των ΗΠΑ στη Βόννη, απελάθηκε από τη γερμανική κυβέρνηση. Το γερμανικό ειδησεογραφικό περιοδικό Der Spiegel αναγνώρισε αυτόν τον άνθρωπο ως υπάλληλο της CIA. Σύμφωνα με το Spiegel, ο Humphries προσπάθησε να στρατολογήσει υπάλληλο του γερμανικού υπουργείου οικονομικών, για να παίρνει πληροφορίες σχετικά με τις πωλήσεις στο Ιράν γερμανικής υψηλής τεχνολογίας και υπηρεσιών...».

«...επικαλούμενο ανώνυμες αμερικανικές [redacted] γερμανικές κυβερνητικές πηγές (το αμερικάνικο δελτίο «Nucleonics Week») τόνισε ότι το ενδιαφέρον του Humphries εστιαζόταν στην αποκαλούμενη τεχνολογία δυαδικής χρήσης...».

Πρόκειται για την τεχνική της παρασκευής κάποιας, πολεμικά αξιοποιήσιμης, επικίνδυνης χημικής ουσίας, από δυο (ή περισσότερες) άλλες, εντελώς ακίνδυνες και χρησιμοποιούμενες για ειρηνικούς σκοπούς.

Και [redacted] σαφείς νύξεις για την σχεδιαζόμενη επέμβαση των ΗΠΑ (με ή χωρίς τους Δυτικούς συμμάχους) συνεχίζονται στο άρθρο του Zorpette, με αναφορές στη «γερμανική ανάμειξη στην κατασκευή του εργοστασίου χημικών όπλων, [redacted] Λιβύη, τη δεκαετία του 1980», που προκάλεσε το βομβαρδισμό της από την αεροπορία των ΗΠΑ, με αποτέλεσμα το θάνατο [redacted] δεκάδων άμαχων κι εντελώς ανύποπτων πολιτών της Λιβύης.

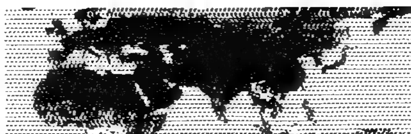
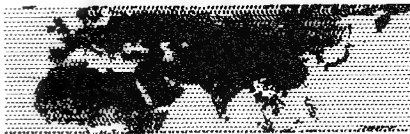
Πλούσιο σε αποθέματα απολιθωματικών καυσίμων, το Ιράν ακολουθεί ένα πρόγραμμα πυρηνικής ενέργειας, δύσκολο να κατανοηθεί, αν δεν λάβει κανείς υπ' όψη του τα στρατιωτικά κίνητρα.

«Όταν, το 1995, η ιρανική κυβέρνηση ανακοίνωσε την υπογραφή συμφωνιών συνολικού ύψους 940 εκατομμυρίων δολλαρίων με το Ρωσσικό Υπουργείο Ατομικής Ενεργείας, για την αποπεράτωση ενός σταθμού παραγωγής ηλεκτρικού ρεύματος με πυρηνική ενέργεια, κοντά στην πόλη Μπουσέρ, η αντίδραση των ΗΠΑ υπήρξε άμεση. Ο Αμερικανός υπουργός εξωτερικών, Warren Christopher, προχώρησε σε μια πραγματική εκστρατεία προκειμένου να πείσει τους Ρώσσους ότι η προτεινόμενη πώληση θα συνέβαλλε στη διάδοση των πυρηνικών όπλων, βοηθώντας το Ιράν στο στήσιμο ενός πυρηνικού οπλοστασίου...».

«...στα τελευταία δυόμισυ χρόνια σημειώθηκε μικρή πρόοδος στην υλοποίηση του φιλόδοξου σχεδίου, του οποίου το κόστος, όπως πιστεύουν πολλοί ειδικοί, θα ξεπεράσει τελικά κατά πολύ τα 940 εκατ. δολλάρια..».

«...Είναι αλήθεια πως το Μπουσέρ θα μπορούσε δευτερευόντως («in a minor way») να ανακουφίσει τη σοβαρή ανεπάρκεια της ηλεκτροπαραγωγικής ικανότητας της χώρας. Ταυτόχρονα, το σχέδιο θα έδινε στο Ιράν τη δυνατότητα [redacted] εκπαιδεύσει μιαν ολόκληρη γενιά μηχανικών στο χειρισμό ενός πυρηνικού αναδραστήρα - του οποίου οι βασικές αρχές λειτουργίας είναι οι ίδιες, είτε κύριος σκοπός του είναι η παραγωγή ηλεκτρικού ρεύματος, είτε κύριος σκοπός του είναι η παραγωγή πλουτωνίου...».

συνέχεια στην επόμενη σελίδα

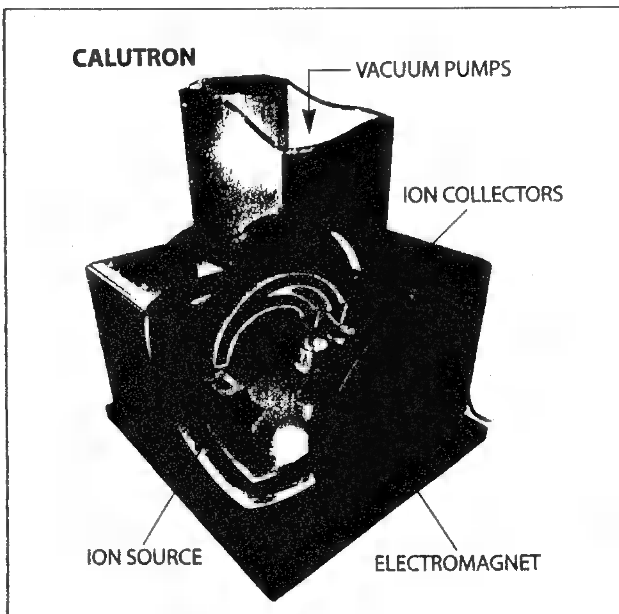
Μυρίζει και πάλι μπαρούτι στον Περσικό Κόλπο

συνέχεια απ' την προηγούμενη σελίδα

Μετά την, απαραίτητη [redacted] σε τέτοιου είδους άρθρα, αναφορά στο «πυρηνικό, βιολογικό, χημικό οπλικό πρόγραμμα» του Ιράκ, που μολονότι αποδείχθηκε ΑΝΥΠΑΡΚΤΟ, εξακολουθεί [redacted] χρησιμοποιείται σαν ΑΛΛΟΘΙ της ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗΣ ΕΙΣΒΟΛΗΣ, ο David A. Schwarzbach συνεχίζει :

«...Σύμφωνα με παρατηρητές, που έχουν γνώση του πράγματος, η σαρωτική ήττα που υπέστη το Ιράκ στις αρχές του 1991 έπεισε τους αξιωματούχους της ιρανικής κυβέρνησης πως η χώρα τους, βασιζόμενη μόνο στις συμβατικές της δυνάμεις, δεν θα μπορούσε να ελπίζει πως θα ήταν δυνατόν να αποτρέψει οποιαδήποτε μελλοντική επέμβαση («intervention») [redacted] Δυτικών στην περιοχή του Κόλπου...».

«...Έχοντας αποτύχει στις μεγάλες του προσπάθειες για την προμήθεια (των σχετικών υλικών και της απαραίτητης τεχνογνωσίας, από την Αργεντινή, την Κίνα, την Ευρώπη και την Ινδία, χάρη στην παρέμβαση των ΗΠΑ), το Ιράν διαθέτει μια σχετικά βασική πυρηνική υποδομή. Σήμερα, δυο ιρανικοί αντιδραστήρες είναι σε θέση να παράγουν πλουτώνιο : Ο ένας είναι ο πειραματικός αντιδραστήρας του Πυρηνικού Κέντρου Αμιραμπάντ του Πανεπιστημίου της Τεχεράνης, που ιδρύθηκε από το καθεστώς του σάχη, στη δεκαετία του 1969, [redacted] εξοπλίστη[redacted] από την κυβέρνηση των ΗΠΑ. Εκτός από τον αντιδραστήρα, το κέντρο διαθέτει [redacted] ένα μικρό εργαστήριο, όπου το πλουτώνιο μπορεί να διαχωριστεί από τα κατάλοιπα των καυσίμων του αντιδραστήρα. Οι περιορισμένες δυνατότητες του εργαστηρίου επιτρέπουν τον διαχωρισμό μόνο 0,6 κιλών πλουτωνίου το χρόνο. Χρειάζονται περί τα 5-7 κιλά πλουτωνίου, ανάλογα με την χρησιμοποιούμενη τεχνολογία, για να κατασκευαστεί μια βόμβα - οι αντιδραστήρες του Μπουσέρ θα μπορούσαν να παράγουν περισσότερα από 180 κιλά πλουτωνίου το χρόνο. Οι πυρηνικοί επιστήμονες θα μπορούσαν, μέσα σε κάποιο χρονικό διάστημα, να μαζέψουν από το Αμιραμπάντ αρκετό υλικό για την κατασκευή ενός όπλου. Κάτι τέτοιο, ωστόσο, δεν θα μπορούσε να γίνει εύκολα, επειδή το Αμιραμπάντ, όπως όλες οι πυρηνικές εγκαταστάσεις του Ιράν, υπόκεινται στα μέτρα ασφαλείας της ΙΑΕΑ (International Atomic Energy Agency = Διεθνής Επιτροπή Ατομικής Ενεργείας), που έχουν ληφθεί για να αποτραπεί [redacted] διάδοση των πυρηνικών όπλων.

Ο μόνος άλλος αντιδραστήρας του Ιράν που μπορεί να παράγει πλουτώνιο, μπορεί να παράγει μόνο ασήμαντες ποσότητες. Πρόκειται για τον αντιδραστήρα του Κέντρου Πυρηνικών Ερευνών του Ισφαχάν, [redacted] άρχισε να δημιουργείται [redacted] μέσα της δεκαετίας του 1970 με [redacted] βοήθεια μιας πυρηνικής εταιρίας της Γαλλίας [redacted] αποπερατώθηκε, μετά την ανατροπή του σάχη, με τη βοήθεια της Κίνας...».

Μολονότι, λοιπόν, φαίνεται πως το Ιράν δεν διαθέτει - έστω [redacted] αν το θέλει - κανένα πυρηνικό μέλλον, ο Schwarzbach δεν το βάζει κάτω. Προκειμένου να πείσει πως η ασφάλεια των Αμερικανών απειλείται από τις ιρανικές πυρηνικές βόμβες, καταφεύγει στην ...επιστημονική φαντασία !

«...Αν και τα πιο σύγχρονα πυρηνικά όπλα βασίζονται στο πλουτώνιο, είναι δυνατόν να κατασκευάσει κανείς ένα πυρηνικό όπλο βασισμένο στο άκρως εμπλουτισμένο ουράνιο («highly enriched uranium» - HEU). Πράγματι, για πολλές αναπτυγμένες χώρες, [redacted] κατασκευή ενός τέτοιου όπλου θα ήταν επιθυμητή, έστω κι αν χρειάζεται διπλάσια ποσότητα HEU, απ' ό,τι πλουτώνιο, για να φτιαχτεί ένα όπλο. Δεν είναι απλά πολύ πιο εύκολη η κατασκευή ενός όπλου με HEU, αλλά - πολύ πιο σημαντικό - [redacted] επιλογή αυτής της μεθόδου καταργεί την ανάγκη μιας βιομηχανικής-χημικής μονάδας, γνωστής ως «μονάδας επανεπεξεργασίας» («reprocessing»), που διαχωρίζει το πλουτώνιο από τα κατάλοιπα του καυσίμου του αντιδραστήρα.

Βέβαια, η παραγωγή HEU έχει τις δικές της βιομηχανικές απαιτήσεις, μεταξύ [redacted] οποίων πρωταρχική είναι [redacted] ανάγκη [redacted] απαραίτητου εξοπλισμού για τον εμπλουτισμό του ουρανίου με την αύξηση του ποσοστού του σε σχάσιμο ουράνιο 235, από 0,7 %, που είναι το φυσικό, σε 93 %, που θα χρειαζόταν για την κατασκευή ενός πυρηνικού όπλου. Ο εμπλουτισμός είναι μια διαδικασία που απαιτεί μεγάλη ακρίβεια. Οι εγκαταστάσεις που χρειάζονται, όμως, μπορούν να μεταμφιεσθούν [redacted] κοινές βιομηχανικές μονάδες πολύ πιο εύκολα από τις μονάδες επανεπεξεργασίας, από τις οποίες διαρρέουν κάποια ιδιαίτερα ισότοπα, η παρουσία των οποίων προδίδει την πραγματική λειτουργία της μονάδας...»

Ακολουθεί μια σωρεία επιστημονικών στοιχείων που αγωνίζονται να μας πείσουν πως το Ιράν, ξεκινώντας από [redacted] μηδέν, μπορεί να κατασκευάσει εκατοντάδες πυρηνικές κεφαλές πυραύλων και βόμβες, μέσα σε μερικούς μήνες, ενώ [redacted] ελλείψεις της χώρας [redacted] ηλεκτρικό ρεύμα δεν είναι παρά «η δικαιολογία [redacted] προβάλλουν οι αρχές του Ιράν για την ύπαρξη τόσων πυρηνικών εγκαταστάσεων» ! Ως άλλος, δε, Leonardo da Vinci, ο Schwarzbach δεν παραλείπει να σχεδιάσει και την σχετική συσκευή που θα χρησιμοποιήσουν οι Ιρανοί για να φτιάξουν τις βόμβες τους, το CALUTRON !!!

Κι ο Αμερικανός παραμυθάς του Πανεπιστημίου [redacted] Princeton καταλήγει :

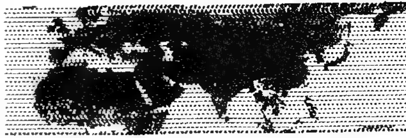
«...Εξετάζοντας τον ευρύτερο περίγυρο, το Ιράν, με [redacted] τεράστια αποθέματα φυσικού αερίου [redacted] με τη γειτνίαση του με τις παλιές [redacted] τις πρωτοεμφανιζόμενες αγορές της Ασίας [redacted] της Ανατολικής Ευρώπης, θα μπορούσε τον αιώνα που μας έρχεται να αναδειχθεί σε μεγάλο πρωταγωνιστή, καθώς το φυσικό αέριο αρχίζει να εκτοπίζει το πετρέλαιο ως πρώτη ενεργειακή ύλη. Οι αγωγοί φυσικού αερίου από το Ιράν θα καθιστούσαν περιττές τις πυρηνικές φιλοδοξίες της χώρας, ενισχύοντας τους οικονομικούς της δεσμούς με άλλες χώρες [redacted] προωθώντας [redacted] ανάπτυξη της εγχώριας οικονομίας.

Αυτό το είδος επενδύσεων θα χρησιμοποιούσε πολύ καλύτερα τα περιορισμένα κεφάλαια του Ιράν, απ' ό,τι οι πολύ δαπανηρές πυρηνικές επιχειρήσεις. Αυτό, βέβαια, αν ο πραγματικός στόχος δεν είναι η απόκτηση πυρηνικών όπλων.».

Βγάλτε, λοιπόν, τα συμπεράσματά σας...

συνέχεια [redacted] επόμενη σελίδα

Μυρίζει και πάλι μπαρούτι στον Περσικό Κόλπο

συνέχεια απ' την προηγούμενη σελίδα

Υπάρχει κίνδυνος «γενικότερης ανάφλεξης» ;

Οι κακές σχέσεις Ενωμένης Ευρώπης - ΗΠΑ είναι γεγονός πως καθημερινά γίνονται χειρότερες.
Η Δυτικοκεντρική Ευρώπη και η Βόρεια Αμερική έχουν, εδώ [redacted] μερικές δεκαετίες, αποδυθεί σ' έναν αγώνα, για το ποιά απ' τις δυο περιοχές θα κυριαρχήσει στον πλανήτη ή θα μεταβληθεί σε αποικία της άλλης.
Η Βόρεια Αμερική έχει υπέρ αυτής την ενεργειακή της αυτάρκεια, πράγμα που επιτρέπει στη βιομηχανία της να ευημερεί και να εισβάλλει σ' όλες τις αγορές του κόσμου, απολαμβάνοντας τη μερίδα του λέοντος των κερδών.
Η Δυτικοκεντρική Ευρώπη, νοιώθει «ριγμένη», γιατί, παρά το ότι βρίσκεται πλησιέστερα στις πλουτοπαραγωγικές πηγές, η πρόσβασή της σ' αυτές εμποδίζεται από το Βορειοαμερικανικό κεφάλαιο. Η βιομηχανία της, ωστόσο, έχει άμεση ανάγκη των πρώτων υλών της Μέσης Ανατολής [redacted] της Βόρειας Αφρικής.
Η Ανατολικοκεντρική Ευρώπη, μετά την αυτοδιάλυση της Σοβιετικής Ένωσης, αρχίζει [redacted] «χωρίζει [redacted] τσανάκια της». Άλλοι τρώνε από την Ενωμένη Ευρώπη, άλλοι από τις ΗΠΑ, ενώ η Ρωσσία είναι - εκ των πραγμάτων - υποχρεωμένη να παίζει σε διπλό ταμπλώ, προκειμένου να μην απομονωθεί τελείως.
Στο άλλο ημισφαίριο, [redacted] Κίνα δεν αμφισβητεί - για την ώρα - την Βορειοαμερικανική κυριαρχία στον Ειρηνικό. Η Ινδία δεν έχει ακόμη πραγματώσει την εσωτερική της ομοιογένεια. Η Ιαπωνία, εξαρτά τη συνέχιση της ύπαρξής της από τις καλές σχέσεις της με τις ΗΠΑ, τόσο στο επίπεδο της άμυνάς της (εναντίον της Κίνας και της Ρωσσίας) και το ίδιο συμβαίνει [redacted] με τις υπόλοιπες περιφερειακές ήσσονες δυνάμεις (Αυστραλία, Ινδονησία κλπ.).
Στη Λατινική Αμερική, οι Βορειοαμερικανοί έχουν την απόλυτη εκμετάλλευση [redacted] πετρελαίων της Βενεζουέλας [redacted] του Μεξικού, δεν φαίνονται όμως διατεθειμένοι να παραχωρήσουν μερίδιο των υπολοίπων έστω πρώτων υλών στους Δυτικοκεντροευρωπαίους, που ετοιμάζονται να «εισβάλουν». (Το φθινόπωρο του 1998, έχει προγραμματιστεί διάσκεψη κορυφής Λατινοαμερικανικών χωρών [redacted] Ενωμένης Ευρώπης, για την οποία [redacted] ΗΠΑ έχουν ήδη εκφράσει την δυσαρέσκειά τους).
Πρόσφατα, ο Αμερικανός υπουργός άμυνας, William Cohen, δήλωσε πως «μόνο μετά από 20 χρόνια υπάρχει πιθανότητα αμφισβήτησης της παγκόσμιας κυριαρχίας της χώρας του» (Ετήσια έκθεση του υπουργού άμυνας προς την Γερουσία [redacted] ΗΠΑ. Μάης 1997).
Μη όντας, λοιπόν, ακόμη έτοιμοι να αλληλοφαγωθούν, το πιθανότερο είναι πως οι Δυτικοκεντρευρωπαίοι κι οι Βορειοαμερικανοί θα είναι και πάλι σύμμαχοι σ' έναν ενδεχόμενο πόλεμο εναντίον του Ιράν, όπως ήταν [redacted] στον πόλεμο εναντίον του Ιράκ.

Στα σύνορα του Ιράν

Οι σχέσεις του Ιράν με το Τουρκμενιστάν είναι καλές. Στην περίπτωση, ωστόσο, ενός πόλεμου, το πιθανότερο είναι πως το Τουρκμενιστάν θα τηρήσει στάση αυστηρής ουδετερότητας.
Στο Αφγανιστάν, όπου μαίνεται ο πόλεμος μεταξύ μετριοπαθών [redacted] φανατικών ισλαμιστών, η κατάσταση είναι αβέβαιη. Είναι πολύ πιθανόν κάποια από τις δυο παρατάξεις να ταχθεί στο πλευρό του Ιράν.
Το Πακιστάν - που ήδη έχει πυρηνικά όπλα - απειλείται τόσο από την ισχυρή Ινδία, όσο [redacted] από ένα μελλοντικά ισχυρό Ιράν. Μάλλον θα παραμείνει ουδέτερο.
Τα Αραβικά κρατίδια του Κόλπου (Εμιράτα, Κουβέιτ) θα είναι βέβαια στο πλευρό των Αμερικανών, εκτός κι αν αλλάξει - λίγο απίθανο - η στάση της Σαουδικής Αραβίας.
Το Ιράκ θα ταχθεί, ίσως, στο πλευρό του Ιράν, αλλά μόνο φραστικά, αφού δεν μπορεί πια να κάνει τίποτε περισσότερο. Δεν αποκλείεται, μάλιστα, [redacted] εδάφη του που «φιλοξενούν» αμερικανικές δυνάμεις να χρησιμοποιηθούν σαν αντι-ιρανικά ορμητήρια.
Οι πρώην σοβιετικές δημοκρατίες Αζερμπαϊτζάν, Γεωργία, Αρμενία θα προσπαθήσουν με νύχια και με δόντια να κρατηθούν μακριά απ' το κακό και το πιθανότερο είναι ότι θα κλείσουν τα σύνορά τους, χερσαία και θαλάσσια, προς το Ιράν.

Και η Τουρκία ;

Πιστεύουμε πως η κυβέρνηση του ισλαμιστή Ερμπακάν θα προσπαθούσε με κάθε μέσο να ματαιώσει την σχεδιαζόμενη σύρραξη ή τουλάχιστον να μείνει έξω απ' αυτήν.
Και λόγω Ισλάμ, αλλά και λόγω Κουρδιστάν.
Η νέα, ωστόσο, κυβέρνηση των «στρατοκρατούμενων» Γιλμάζ - Ετζεβίτ δεν φαίνεται ικανή να αντιταχθεί στις ΗΠΑ. Απεναντίας, πιστεύουμε ότι θα συμπαραταχθεί με τους Δυτικοευρωπαίους [redacted] τους Βορειοαμερικανούς, σε μια προσπάθεια να μην χάσει τα κουρδικά εδάφη που κατέχει.
Οι φόβοι της, ωστόσο, είναι τόσο έντονοι που - πιστεύουμε - έπαιξαν σημαντικό ρόλο στην υπογραφή της «Συμφωνίας της Μαδρίτης» με την Ελλάδα, (Μην ξεχνάμε ότι, όπως τουλάχιστον έγραψε ο Αβέρωφ στην «Ιστορία χαμένων ευκαιριών», παρόμοιοι φόβοι είχαν υποχρεώσει την Τουρκία να υπογράψει τις «Συμφωνίες της Ζυρίχης» το 1959).
Όσο για την πρόσφατη κατηγορία κατά της Τσιλλέρ, περί παροχής πληροφοριών στην CIA και κατασκοπείας υπέρ των ΗΠΑ, σίγουρα, κάπου, έχουν να κάνουν και με την πρόσφατη κυματοειδή πορεία των ιρανοτουρκικών σχέσεων.

Ο περιορισμένος χώρος και χρόνος δεν μας επιτρέπει τη λεπτομερέστερη εξέταση του θέματος, που, το θεωρήσαμε ΕΠΕΙΓΟΝ. Θα χρειαστεί να επανέλθουμε. Μέχρι τότε, θα πρέπει να τονίσουμε ότι ΤΟΝ ΤΕΛΕΥΤΑΙΟ ΛΟΓΟ ΘΑ ΤΟΝ ΕΧΟΥΝ ΟΙ ΛΑΟΙ ΤΗΣ ΠΕΡΙΟΧΗΣ, που ελπίζουμε να καταφέρουν να ανατρέψουν τις δυσοίωνες προοπτικές.

15 Ιουλίου 1974 - 15 Ιουλίου 1997

ξεχασμένες (;) επέτειοι...

15 Ιουλίου 1997... Ελάχιστες ήταν οι ελλαδίτικες εφημερίδες που κάτι έγραφαν στην πρώτη σελίδα. Κάποιες είχαν θάψει το θέμα στις μέσα σελίδες. Οι πιο πολλές, απλά, δεν έγραφαν τίποτε.
Καταφύγαμε στις κυπριακές. Ο ΑΓΩΝ, προσκείμενος στον Κληρίδη, είχε πρωτοσέλιδες διάφορες ειδήσεις (Κατάταξη νεοσυλλέκτων στην Εθνική Φρουρά, Δηλώσεις του ειδικού απεσταλμένου του Γ.Γ. του ΟΗΕ, Πολύγλωσση η Σταρ Κύπρος, Το 2001 έτοιμο το νοσοκομείο της επαρχίας Αμμοχώστου...), ούτε λέξη όμως για το συγκεκριμένο θέμα. Η ΜΑΧΗ (που τώρα διευθύνεται από την κόρη του Νίκου, Βέρα Σαμψών) είχε κι αυτή ανάλογο πρωτοσέλιδο (Αιγύπτιος αναστήθηκε 12 ώρες μετά που «πέθανε» !, Το αλκοόλ σκότωσε τον μοναχικό Άγγλο, Ο Πρόεδρος ενημερώθηκε για τα σχέδια Χόλμπρουκ, Επιτυχία 100 % της Σόφης Μιχαηλίδου στον ΝΕΔΗΣΥ. Γέμισε η αγορά με πλαστά 100δόλαρα !...). Μόνο με το τρίτο κοίταγμα έπεσε η ματιά μας στο κάτω μέρος της σελίδας, όπου, κάτω από τον τίτλο «Το έγκλημα και η επιταγή», η εφημερίδα του αρχιπραξικοπηματία της Κύπρου έγραφε, ανάμεσα σ' άλλα : **«Είκοσι τρία χρόνια μετά την αποφράδα ημέρα με το φάκελλο της προδοσίας «απόρρητο», με τους εμπνευστές κι εκτελεστές του πραξικοπήματος - τη στρατιωτική χούντα - ατιμώρητους. οι άσπονδοι εχθροί... Κάνουμε ξανά και ξανά αυτή την επισήμανση του χρέους, γιατί παρόλον ότι ο λαός μας έχει ήδη αποδείξει ότι είναι έτοιμος να πάψει να συμπεριφέρεται και να λειτουργεί κάτω από το βάρος του εγκληματικού πραξικοπήματος, κάποιες πολιτικές δυνάμεις προσπαθούν συνειδητά να αναμοχλεύουν, με κάθε ευκαιρία και σε κάθε περίπτωση, τα πάθη του παρελθόντος...»**. Ευτυχώς, δηλαδή, που υπήρχε κι αυτό το «πάθος της λήθης» (εξ ίσου απδιαστικό με το «πάθος της λήθης» στην Ελλάδα, που μας πάσσαρε σαν «αντιστασιακό» ακόμη και τον Τσαούς Αντόν και τον Μιχάλ Αγά). γιατί αλλοιώς, με εκείνα τα «αποφράδα» και τα «εγκληματικού», θα νόμιζε κανείς πως είχε να κάνει με θύματα των ΕΟΚΑβητατζήδων και των χουντικών και όχι με τους θύτες...
Ο ΦΙΛΕΛΕΥΘΕΡΟΣ είχε ευτυχώς βάλει μια φωτογραφία του Μακάριου, που τράβηξε την προσοχή μας στο μονόστηλο με τα σχετικά με το θέμα περιεχόμενα των μέσα σελίδων, αλλοιώς θα πιστεύαμε πως κι αυτός δεν έγραφε τίποτε.
Την κατάσταση την έσωσε, τελικά, η ΧΑΡΑΥΓΗ, που μας έπεισε ότι δεν κάναμε λάθος : **ΠΡΑΓΜΑΤΙ, ΠΡΙΝ ΕΙΚΟΣΙΤΡΙΑ ΧΡΟΝΙΑ, ΣΤΙΣ 15 ΙΟΥΛΙΟΥ 1974, ΕΙΧΕ ΓΙΝΕΙ ΤΟ ΠΡΑΞΙΚΟΠΗΜΑ ΣΤΗΝ ΚΥΠΡΟ.**
ΑΚΕΛ : ΧΟΥΝΤΑ, ΕΟΚΑ Β' ΚΑΙ ΓΡΙΒΑΣ ΕΦΕΡΑΝ ΤΗΝ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗ, λέει ο πρωτοσέλιδος τίτλος της εφημερίδας, ενώ στο κάτω μέρος της πρώτης σελίδας διαβάζουμε : **«ΝΑ ΓΙΑΤΙ ΔΕΝ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΞΕΧΝΑΜΕ. Η μνήμη στρέφεται σήμερα με οδύνη στην αποφράδα ημέρα της 15ης του Ιούλη 1974 όταν τα τανκς της χούντας κινήθηκαν ενάντια στο Προεδρικό. Δεν είναι τις πύλες του Προεδρικού που διέρρηξαν, αλλά τις πύλες της Κύπρου για να μπει λίγες μέρες μετά πάνοπλος ο τουρκικός Αττίλας. Όταν χαρακτηρίζουμε το πραξικόπημα εκείνο εγκληματικό και προδοτικό δεν είναι σχήμα λόγου, ούτε υπερβολή, ούτε υποδάλωση εμπάθειας Και στα πολιτικά νήπια ακόμα ήταν φανερό ότι μια πραξικοπηματική ενέργεια θα έδινε λαβή για τουρκική εισβολή. Ο αείμνηστος Μακάριος είχε προειδοποιήσει γι' αυτό επανειλημμένα. Τις συνέπειες εκείνης της εγκληματικής πράξης υφίσταται μέχρι σήμερα η Κύπρος, με άγνωστη ακόμη την τελική πράξη της τραγωδίας μας. Δυστυχώς, το άγος του πραξικοπήματος, της ήττας του ελληνισμού στην Κύπρο, που δημιούργησε συνθήκες ομηρίας της ελληνικής πολιτικής και σε άλλα εθνικά θέματα, δεν φαίνεται να συνειδητοποιούν οι αίτιοι της μεγάλης εθνικής τραγωδίας. Δεν είχε κανένας το στοιχειώδη ανδρισμό να δηλώσει δημόσια μεταμέλεια, να ζητήσει συγχώρεση και ν' αποσυρθεί από τα δημόσια σαν μέσο αυτοτιμωρίας. Αντίθετα, κάποιοι επιμένουν, όχι απλώς να έχουν λόγο στη δημόσια ζωή, αλλά και να κυβερνούν πάλι αυτό τον τόπο εκ του παρασκηνίου και να προσπαθούν να υποβαθμίσουν το μέγεθος της προδοσίας τους με παραχάραξη της ιστορίας και ηρωοποίηση των θλιβερών ολετήρων της Κύπρου. Σήμερα, 23 χρόνια μετά, αποτίουμε φόρο τιμής σ' αυτούς που αντιστάθηκαν στο πραξικόπημα κι έδωσαν τη ζωή τους υπερασπιζόμενοι τη Δημοκρατία. Η θυσία τους υποβάλλει : Όχι λήθη του εγκλήματος, γιατί θά 'ταν προσβολή για τη μνήμη τους. Γιατί θα σήμαινε επανάληψη των ίδιων ολέθριων σφαλμάτων. Γιατί θα είμαστε υπόλογοι στην ιστορία και τη δημοκρατική παράδοσή μας ως λαού. Ακράτης.»**.
Για την επέτειο του πραξικοπήματος του Σαμψών και της ελληνικής χούντας στην Κύπρο, εξέδωσαν ψηφίσματα δεκάδες οργανώσεις, αριστερές, σοσιαλιστικές και δημοκρατικές. (Δημοσιεύονται στις μέσα σελίδες της ΧΑΡΑΥΓΗΣ και του ΦΙΛΕΛΕΥΘΕΡΟΥ).
Στην Ελλάδα, όπως είδαμε, η επέτειος πέρασε απαρατήρητη, μέσα στην «γενική χαρά» που επέβαλε η «Συμφωνία της Μαδρίτης» κι η **αναγκαία για την ευόδωσή της «εθνική ομοψυχία»**.
Αν, ωστόσο, η «δημοκρατική» ελληνική κυβέρνηση κι η τουρκική χούντα συμφωνούν στο αλυσσόδεμα των λαών της περιοχής, οι λαοί, από τη μεριά τους σφυρηλατούν κι αυτοί το δικό τους όπλο, το πανίσχυρο όπλο της **αλληλεγγύης**.
Αν οι Έλληνες πολιτικάντηδες ξέχασαν, οι Τούρκοι αγωνιστές θυμούνται : **«...Στις 15 Ιουλίου 1974 με την διαταγή της χούντας πραγματοποιήθηκε πραξικόπημα στην Κύπρο, βομβαρδίστηκε το προεδρικό μέγαρο ... Οι Ελληνοκύπριοι αντιστάθηκαν στο πραξικόπημα και οργάνωσαν ένοπλη αντίσταση. Όταν άρχισε η εισβολή της Τουρκίας στην Κύπρο συνεχιζόταν ο εμφύλιος πόλεμος...»** και, κάτω από σχετική φωτογραφία, **«ΝΑΥΑΡΧΟΣ ΚΕΜΑΛ ΚΑΠΙΑΤΖΑΝ. Ο ΔΙΟΙΚΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΙΣΒΟΛΗΣ ΣΤΗΝ ΚΥΠΡΟ. ΕΚΤΕΛΕΣΤΗΚΕ ΑΠΟ ΤΗΝ ΝΤΕΒΡΙΜΤΖΗ ΣΟΛ, ΣΗΜΕΡΙΝΟ DHKP-C (ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΟ ΛΑΪΚΟ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΤΙΚΟ ΚΟΜΜΑ ΜΕΤΩΠΟ), ΣΑΝ ΑΝΤΙΠΟΙΝΑ ΓΙΑ ΤΑ ΔΕΙΝΑ ΠΟΥ ΠΡΟΚΑΛΕΣΕ ΣΤΟΥΣ ΛΑΟΥΣ ΤΗΣ ΚΥΠΡΟΥ, ΤΗΣ ΤΟΥΡΚΙΑΣ ΚΑΙ ΤΟΥ ΚΟΥΡΔΙΣΤΑΝ»**. Αυτά τα ολίγα απ' το φυλλάδιο **«ΖΗΤΩ Η ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ ΚΥΠΡΟΣ !»** που εξέδωσε στις αρχές του χρόνου το DHKP-C.

Το άρθρο του Θύμιου Παπανικολάου, που ακολουθεί, δημοσιεύθηκε στην ΑΘΗΝΑΪΚΗ της 15/7/1974. Σημαδιακή ημερομηνία που κλείνει τα 23 χρόνια απ' το πραξικόπημα στην Κύπρο και την έναρξη των δεινών των κατοίκων της. Το άρθρο δεν αναφέρεται, βέβαια, ρητά στην πρόσφατη κυπριακή ιστορία. Είναι πολύ γενικότερο... Είναι, ωστόσο και πολύ ειδικότερο. Έρχεται σαν συνέχεια άρθρου του ίδιου, στην ίδια εφημερίδα την προηγούμενη μέρα, με τίτλο «Η αντιεθνικιστική απάτη». Είναι σίγουρο πως τα δυο άρθρα (που συμπίπτουν με την υπογραφή της «Συμφωνίας της Μαδρίτης») προκάλεσαν κάποια ρίγη αγανάκτησης σε αρκετούς «αντι»-εθνικιστές. Αναδημοσιεύουμε το άρθρο, γιατί πιστεύουμε πως είναι πια καιρός, να μπουν κάποια πράγματα στη θέση τους, σε μια εποχή που το αντιεθνικιστικό μένος φτάνει μέχρι τον ...ρατσισμό.

Τα δάκρυα της υποκρισίας

Όταν αντικαθιστάς το συγκεκριμένο με το αφηρημένο, αυτό είναι ένα φορμαλιστικό τέχνασμα, που αλλοιώνει την πραγματικότητα, δολοφονεί την Ιστορία, εξαφανίζει τα κοινωνικά υποκείμενα και εξατμίζει την ουσία των εννοιών. Ένα τέτοιο τέχνασμα είναι η αφηρημένη καταδίκη του εθνικισμού. Προκαλεί κατάπληξη -βεβαίως και απόδειξη πολιτικής σύγχυσης και θεωρητικής ανεπάρκειας- ότι τα μόνα "επιχειρήματα" που επιστρατεύονται κατά των επικριτών της Συνθήκης Σημίτη - Ντεμιρέλ είναι κραυγές κατά της "εθνικιστικής τραπεζορητορείας" και του "εθνικιστικού λαϊκισμού".

● Του Θύμιου Παπανικολάου

Φυσικά, δεν αντιλαμβάνονται όλοι αυτοί που συντηρούνται από τα πολιτικά αποφάγια του "εκσυγχρονισμού" ότι οι ίδιοι λαϊκίζουν "εθνικά". Δεν μπορεί από τη μια να κραυγάζουμε για την ανάπτυξη και παραγωγικότητα της "εθνικής μας οικονομίας", να υποκλινόμαστε στα δόγματα του νεοφιλελευθερισμού και από την άλλη να σηκώνουμε τη σημαία κατά του εθνικισμού. Ο αγώνας κατά του εθνικισμού, πρώτα απ' όλα, χτυπά τα αίτια που τον γεννούν και τον αναπτύσσουν...

Βεβαίως, με την αφαίρεση της αφαίρεσης καταλήγουμε στον καθαρό τύπο, στην άλγεβρα των λέξεων. Ανεμίζουμε, λοιπόν, λέξεις - αξίες, τρομοκρατούμε με αυτές και παρακάμπτουμε έτσι το κοινωνικά συγκεκριμένο. Στην προκειμένη περίπτωση, παρακάμπτουμε την έννοια και τον κοινωνικό ρόλο του κράτους.

Το κράτος δεν είναι μια αφαίρεση. Είναι ένας μηχανισμός εξουσίας του κεφαλαίου. Σήμερα είναι όργανο του μονοπωλιακού καπιταλισμού. Οι διαμάχες συνεπώς ανάμεσα στα κράτη είναι διαμάχες ανάμεσα σε ανταγωνιστικά οικονομικά συμφέροντα, είναι διαμάχες για τα κέρδη, για τις αγορές, για πηγές πρώτων υλών, για σφαίρες επιρροής. Αυτά δεν έχουν καμία σχέση με τη συμφιλίωση, τη συνεργασία και την αλληλεγγύη των λαών.

Αν ταυτίζουμε συνεπώς το καπιταλιστικό κράτος με τα συμφέροντα του λαού, και δεν αποκαλύπτουμε το παιχνίδι που παίζεται στη διεθνή σκακιέρα ανάμεσα στα εθνικά κράτη, σε βάρος των λαών, τότε είμαστε εθνικιστές, έστω και αν στα λόγια στιγματίζουμε τον εθνικισμό.

Επίσης, όταν παρακάμπτουμε το ότι οι διακρατικές συμφωνίες μεταξύ Ελλάδας και Τουρκίας, κάτω από την πίεση και κηδεμονία των "παγκόσμιων ληστών", δεν αποσκοπούν στη συμφιλίωση των λαών, αλλά στη μονοπωλιακή καταλήστευση και καταστροφή του Αιγαίου, τότε διαπράττουμε ιστορικό πολιτικό έγκλημα, στο όνομα του αντιεθνικισμού.

Και όμως, όλα αυτά τα "αριστερά" δεκανίκια του εκσυγχρονισμού χύνουν και άφθονα δάκρυα για το Περιβάλλον...

επείγον... επείγον... επείγον... επείγον... επείγον... επείγον... επείγον...

ΑΓΝΟΕΙΤΑΙ Η ΤΥΧΗ ΤΟΥ ΧΑΜΝΤΑΝ ΚΑΙ ΕΚΦΡΑΖΟΝΤΑΙ ΦΟΒΟΙ ΓΙΑ ΤΗ ΖΩΗ ΤΟΥ... ΣΤΗΝ ΚΑΛΥΤΕΡΗ ΠΕΡΙΠΤΩΣΗ ΚΡΑΤΕΙΤΑΙ ΣΕ ΚΑΘΕΣΤΩΣ ΑΠΟΜΟΝΩΣΗΣ ΣΕ ΚΑΠΟΙΑ ΑΡΑΒΙΚΗ ΧΩΡΑ.
ΔΕΝ ΑΠΟΚΛΕΙΟΥΜΕ ΤΟ ΕΝΔΕΧΟΜΕΝΟ ΝΑ ΕΧΕΙ ΔΟΛΟΦΟΝΗΘΕΙ.

Αυτά λέει σε ανακοίνωσή της η Επιτροπή Συμπαράσταση στον Μωχάμεντ Χαμντάν, ένα ακόμη θύμα της τρομοκρατίας των Clinton - Albright. Η ανακοίνωση δημοσιεύτηκε στο ΠΟΝΤΙΚΙ της 17/7/1997.

Χώρα των Βάσκων

Η σύλληψη ενός νεαρού ανθρώπου και η εκτέλεσή του, δεν είναι βέβαια ένα γεγονός που θα το χαιρετούσαμε ως επαναστατικό.
Δεν δικαιολογείται με τίποτε, η εκτέλεση του Ángel Blanco.
Δεν δικαιολογείται, αλλά κατανοείται.
Κατανοείται, αν σκεφτεί κανείς πως - για τους ίδιους ακριβώς λόγους **δεν δικαιολογούνται οι εκτελέσεις - δολοφονίες των περισσοτέρων από 150 Βάσκων αγωνιστών από τα όργανα του ισπανικού (και του γαλλικού) κράτους και παρακράτους.**
Δεν δικαιολογούνται τα απάνθρωπα βασανιστήρια στα οποία υποβάλλονται οι Βάσκοι αιχμάλωτοι από τους «πολιτισμένους» Ισπανούς και Γάλλους μπάτσους, στρατιωτικούς και δεσμοφύλακες.
Δεν δικαιολογείται η άρνηση των «πολιτισμένων» κρατών της Ευρώπης κι όλου του κόσμου, να αναγνωρίσουν το δικαίωμα της αυτοδιάθεσης του βασκικού λαού.

Κατανοείται, λοιπόν, το γεγονός πως **η βία φέρνει βία.** Κατανοείται το **μίσος των Βάσκων για το ισπανικό και το γαλλικό κράτος, για τις διαβόητες GAL, για τους συμ - «πατριώτες» τους που συνεργάζονται με τους καταπιεστές τους, για λόγους - ωμά - κερδοσκοπικούς** (όπως ήταν η περίπτωση του Ángel Blanco, που δεν δίστασε να εκλεγεί δημοτικός σύμβουλος του κυβερνώντος κόμματος της Ισπανίας, του Partido Popular του José María Aznar).

Εκείνο που δεν κατανοείται - και δεν δικαιολογείται - είναι η λύσσα των ελληνικών ΜΜΕ και εντύπων εναντίον, όχι της ΕΤΑ και της Herri Batasuna, αλλά εναντίον του βασκικού λαού.
Δεν κατανοείται, τη στιγμή που τα ίδια αυτά ΜΜΕ και έντυπα «κόπτονται» για τα δικαιώματα αυτοδιάθεσης των Κυπρίων, των Βορειοηπειρωτών κλπ.
Δεν κατανοείται η στάση του **ελληνικού τμήματος της Διεθνούς Αμνηστίας, που** (μαζί με τα υπόλοιπα τμήματα της διεθνούς οργάνωσης) **ζητούσε την απελευθέρωση του βασανιστή δεσμοφύλακα, κρατούμενου της ΕΤΑ, Ortega Larra, και ΑΔΙΑΦΟΡΟΥΣΕ ΕΠΙΔΕΙΚΤΙΚΑ ΓΙΑ ΤΟΝ ΑΠΑΝΘΡΩΠΟ ΒΑΣΑΝΙΣΜΟ ΤΟΥ ELJALDI.**

Ακόμη, δεν κατανοείται η στάση των Ελλήνων ευρωβουλευτών, που υπακούοντας δουλικά στις διαταγές των Ισπανο-Γάλλων συναδέλφων τους και των Αμερικανο-Γερμανών κυρίων τους, δέχτηκαν την αποβολή του μοναδικού εκπροσώπου των Βάσκων από το ευρωκοινοβούλιο.

Κατανοείται - αντίθετα - η στάση της ισπανικής και της γαλλικής εξουσίας, καθώς και των Αμερικανών και Γερμανών επικυριάρχων, που δεν εννοούν με κανέναν τρόπο ν' αφήσουν τους Βάσκους ελεύθερους, να ζήσουν ισότιμα και - άρα - ειρηνικά με τους Ισπανούς, με τους Γάλλους και μ' όλους τους υπόλοιπους συνανθρώπους τους, αφού κάτι τέτοιο θα σήμαινε **απώλεια της κυριαρχίας και των κερδών τους.**

Ο ΑΝΑΡΧΙΚΟΣ, ΣΤΗΝ ΠΕΡΙΠΤΩΣΗ ΑΥΤΗ ΔΕΝ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΜΗΝ ΚΑΤΑΓΓΕΙΛΕΙ ΠΩΣ ΥΠΕΥΘΥΝΟΙ ΓΙΑ ΤΟ ΘΑΝΑΤΟ ΤΟΥ ÁNGEL BLANCO ΕΙΝΑΙ ΟΙ ΙΔΙΟΙ ΠΟΥ ΕΥΘΥΝΟΝΤΑΙ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΘΑΝΑΤΟΥΣ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΒΑΣΑΝΙΣΜΟΥΣ ΤΩΝ ΒΑΣΚΩΝ ΑΓΩΝΙΣΤΩΝ ΚΑΙ ΓΙΑ ΤΟΝ ΕΠΙΧΕΙΡΟΥΜΕΝΟ ΕΞΑΝΔΡΑΠΟΔΙΣΜΟ ΤΟΥ ΒΑΣΚΙΚΟΥ ΛΑΟΥ. ΕΙΝΑΙ ΟΙ ΙΣΠΑΝΟ-ΓΑΛΛΟ-ΑΜΕΡΙΚΑΝΟ-ΓΕΡΜΑΝΟΙ ΚΙ ΟΛΟΙ ΟΙ ΥΠΟΛΟΙΠΟΙ ΕΞΟΥΣΙΑΣΤΕΣ ΚΑΙ ΤΑ ΤΣΙΡΑΚΙΑ ΤΟΥΣ, ΠΡΩΤΟΙ ΚΑΙ ΚΑΛΥΤΕΡΟΙ ΑΝΑΜΕΣΑ ΣΤΑ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ, ΟΙ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΙ (ΚΑΙ ΟΙ ΕΛΛΗΝΕΣ).

ΕΞΟΥΣΙΑΣΤΕΣ ΚΑΙ ΔΟΥΛΟΙ ΤΩΝ ΕΞΟΥΣΙΑΣΤΩΝ,
ΝΑ ΕΙΣΤΕ ΣΙΓΟΥΡΟΙ ΠΩΣ, ΟΤΑΝ ΣΑΣ ΕΚΤΕΛΕΣΟΥΝ,
ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΜΗΝ ΔΙΚΑΙΟΛΟΓΗΣΟΥΜΕ, ΑΛΛΑ,
ΟΠΩΣΔΗΠΟΤΕ ΘΑ ΚΑΤΑΝΟΗΣΟΥΜΕ ΤΗΝ ΕΚΤΕΛΕΣΗ ΣΑΣ,
ΓΙΑ ΤΗΝ ΟΠΟΙΑ ΘΑ ΕΙΣΤΕ ΟΙ ΜΟΝΟΙ ΥΠΕΥΘΥΝΟΙ.
ΟΙ ΑΝΘΡΩΠΟΙ ΚΙ ΟΙ ΛΑΟΙ ΤΩΝ ΑΝΘΡΩΠΩΝ ΘΑ ΝΙΚΗΣΟΥΝ.

GORA EUSKADI ASKATUTA !

★★★ *Όσοι θέλουν να ενημερωθούν και να συμπαρασταθούν στον αγώνα των Βάσκων,*
η ηλεκτρονική τους διεύθυνση στο internet είναι http://www.igc.apc.org/ehj/

ΤΟ ΜΕΓΑΛΟ ΜΑΤΙ ΚΑΙ ΑΥΤΙ ΚΑΘΕ ΚΡΑΤΟΥΣ ΚΑΙΡΟΦΥΛΑΚΤΕΙ...

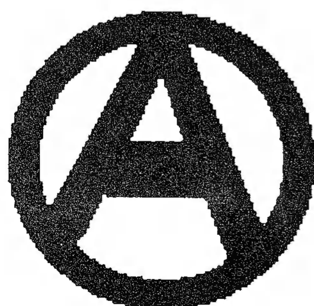
Συμφωνήσαν μεταξύ τους (ΚΑΙ με την συνθήκη του Σένγκεν), να εντείνουν τον έλεγχο στους ανθρώπους με τη συλλογή, επεξεργασία και ανταλλαγή οποιασδήποτε πληροφορίας για τη ζωή τους.

Ο ΜΕΓΑΛΟΣ ΑΔΕΛΦΟΣ ΑΠΟΦΑΣΙΣΕ ΝΑ ΜΑΣ ΕΠΙΤΗΡΕΙ ΠΙΟ ΑΣΦΥΚΤΙΚΑ...

Με ηλεκτρονικό φακέλωμα, με καταχώρηση αποτυπωμάτων, με DNA (γενετικός κώδικας), με έλεγχο των μετακινήσεων, με ένοπλα σώματα της εφορίας, με κάμερες να εποπτεύουν κάθε σημείο των πόλεων...

Όμως,
η **ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΑΝΥΠΑΚΟΗ**, η ανεξέλεγκτη δράση και οι εξεγέρσεις, ανοίγουν το δρόμο για την **ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ**,
για **ΖΩΗ ΧΩΡΙΣ ΝΟΜΟΥΣ,**
ΧΩΡΙΣ ΣΥΝΟΡΑ,
ΧΩΡΙΣ ΕΘΝΗ.

Συνεργασία Αναρχικών Ομάδων και ατόμων για την Κοινωνική Αλληλεγγύη και την Πολύμορφη Δράση
(Αναρχική Παρέμβαση, Αναρχικός Πυρήνας ΑΚΟΜΑ ΑΝΥΠΟΤΑΚΤΟΙ, Αναρχικό Περιοδικό ΟΤΑΝΙΣ, Συσπείρωση Αναρχικών)